

OSVIITTA

Perhe ympäristön asialla

Nurmirannan perheessä luomuviljellä sukutilaa ja pohditaan myös seurakunnan ympäristöasioita.
sivu 5

**LÄHETYSLENTÄJÄ VOI
PELASTAA HENGEN**

sivu 12

**VAPAAEHTOISTYÖ ON
RIKASTA JA PALKITSEVAA**

sivu 8

KOTKA-KYMIN
SEURAKUNTA

PYHTÄÄN SEURAKUNTA
PYTTIS FÖRSAMLING

PÄÄKIRJOITUS

Mitä sinulle kuuluu?

”Mitä sulle kuuluu?” kuuluu iloisella pienen pojan äänellä puhelimen toisesta päästä. Viisivuotias veljenpoikani on saanut ensimmäisen oman puhelimen. Tädin sydän meinaa pakahtua, kun pieni mies, omasta mielestään jo iso poika, kyselee tädin perheen kuulumiset, huomioiden myös meidän perheen koiran kuulumiset. Puhelussa hän käy läpi päiväkodin leikit, uudet synttärilahjaksi saadut legot sekä mitä on syöty. Ehkä arkipäivältä kuulostavat asiat, mutta toiselle tärkeät asiat.

Milloin olet viimeksi tosi tarkoituksella kysynyt toiselta, mitä sinulle kuuluu? Usein tähän tavalliselta kuulostavaan kysymykseen vastataan ”ihan hyvää” tai muuta sellaista. Mutta olisiko sinulla aikaa kuunnella, mitä toiselle kuuluu oikeasti? Tällä pienellä, mutta merkittäväällä kysymyksellä on suoraan verrannollinen vaikutus ihmisten mielenterveyteen ja siihen, miltä elämä näyttää. Tämä kysymys on ollut mielessäni erityisesti kuluneen vuoden aikana. Erityisesti näin korona-aikana, mutta myös siitä syystä, että elokuun lopulla isäni kuolemasta tulee vuosi ja oma mieli on ollut jotenkin myllerryksessä.

Havahduin tähän kysymykseen vielä enemmän tässä muutama sunnuntai sitten Langinkosken kirkon messussa. Kirkko täyttyi ihmisistä ja oli ihana kuunnella puheensorinaa, jota kuului penkeistä. Messun jälkeen kirkon eteisessä joukko ihmisiä jäi juttelemaan ja vaihtamaan kuulumisia.

Tuo kysymys, mitä sinulle kuuluu, toistui ja kuulumiset käytiin läpi. Tuo pieni jutteluhetki saattoi olla sen päivän ainut keskustelu jollekin. Se, että joku kuunteli, oli ensiarvoisen tärkeää.

Mukava kohtaaminen ja arvostava vuorovaikutus toisen kanssa tekevät iloiseksi. Vastaavasti jokainen meistä tietää, miltä tuntuu tavata ihminen, joka ei jaksa tai halua käyttää aikaansa toisen kohtaamiseen.

Elämme usein hektistä arkea loputtomien tehtävälisterien kanssa. Helposti elämme pintaliittoa tai roolien ja odotusten mukaan. Harvoin tulemme aidosti kuulluksi, vaikka siihen ei suuria vaadittaisi tai tarvittaisi.

Raamatusta Psalmien kirjassa ”kuule minua” on yleinen lause. Mietin, voisiko se olla kuitenkin enemmänkin huokaus tai huuto: kuule minua! Meille on tärkeää tulla kuulluksi myös Jumalan suhteen. Ihminen on luotu keskusteluyhteyden toisten kanssa, mutta myös Jumalan kanssa.

Muista pysähtyä säännöllisesti itse miettimään, mitä sinulle oikeasti kuuluu, ja kysy myös toiselta, mitä hänelle oikeasti kuuluu. Tällä tavoin toimimalla arki ja elämämme voisi olla aivan toisenlaista. Yllättävää, aitoa ja hieman rikkaampaa.

Mitä sinulle siis tänään kuuluu, ihan oikeasti? Esitetään tätä useammin ja aidosti!

*Emilia Pulkki
Päätoimittaja*

Mitä sinulle tänään kuuluu, ihan oikeasti?”

Oma tarina talteen kirjoittajaryhmässä

Kotka-Kymin seurakunnassa aloittaa syyskuussa kirjoittajaryhmä Minun tarinani. Ryhmässä kirjoitetaan tekstejä Raamatun inspiroimana.

Kirjoittajaryhmä kokoontuu Helilän seurakuntatalolla 14.9. klo 17.30 alkaen. Tapaamisia jatketaan kerran kuukaudessa toukokuuhun asti.

Jokaisella tapaamiskerralla kirjoitetaan useampi lyhyt teksti. Tekstejä ei lueta tai käsitellä muutenkaan ryhmässä – tekstit kirjoitetaan vain itselle.

– Aiempaa kokemusta kirjoittamisesta ei tarvita, lupaa ryhmää ohjaava **Riikka Klaavu-Pihlajamaa**.

Ohjaaja antaa virikkeitä oman tarinan kirjoittamiseen. Mukaan tapaamiseen tarvitset oman päiväkirjan ja kynät.

Ilmoittautumiset:
riikka.klaavu-pihlajamaa@evl.fi

Valokuvanäyttelyssä esillä ikääntymisen monet kasvot

Karhulan seurakuntakeskuksessa on nähtävissä valokuvanäyttely Ikääntymisen monet kasvot. Näyttely on esillä 3.9. saakka, ja siihen voi tutustua arkisin klo 9-15 ja aina, kun seurakuntakeskuksessa on avoimia tilaisuuksia.

Näyttely tuo esiin kuvien ja kertomusten yhdeksäntoista ikäihmistä, jotka ovat tulleet Suomeen eri maista ja omanlaisin poluin. Tavoitteena on tuoda esille ikääntymisen monet kasvot Suomessa ja lisätä myös vieraskielisten ikääntyvien ihmisten näkyvyyttä vanhuspalveluissa.

Samalla valokuvien toivotaan rohkaisevan yksin jääneitä ikäihmisiä hakeutumaan muiden pariin. Vahva henkilökuva kertomuksineen voi pysäyttää kanssakulkijan miettimään erilaisia ihmiskohtaloita ja maailmankuvia.

Valokuvat ja tarinoiden keruu on valokuvaaja **Satu Juvosen** taideprojekti. Yhteistyökumppanina projektissa toimivat Monikulttuurisen vanhustyön yhteenliittymä sekä kotkalainen Kotona täälläkin -hanke, Koskenrinne ry:stä.

Näyttelyn on tarkoitus kiertää eri paikkakunnilla Suomessa elokuusta 2021 lähtien. Valokuvanäyttelyn valtakunnalliset avajaiset olivat Karhulan seurakuntakeskuksessa 20. elokuuta.

**”Kaikki, minkä tahdotte ihmisten tekevän teille, tehkää te heille.”
Matt. 7:12**

TEKIJÄT

22. vuosikerta

Julkaisija:

Kotka-Kymin seurakunta
Pyhtään seurakunta

Päätoimittaja:

Emilia Pulkki
emilia.pulkki@evl.fi

Toimitussihteeri:

Heidi Nevalainen
heidi.nevalainen@evl.fi

Jakelu:

Kaupunkilehti Ankkuri/
SSM Itä-Suomi Oy
Jakelumuistutukset, p. 05 226 6300

Kotka-Kymin seurakunta

kirkkoherranvirasto.kotka-kyymi@evl.fi

Kirkkoherranvirasto (Kotkansaari)

Avoimna arkisin klo 9-15
Kotkan seurakuntakeskus
Mariankatu 14 E, 48100 Kotka
p. 040 138 6930

Kirkkoherranvirasto (Karhula)

Avoimna arkisin klo 9-15
Karhulan seurakuntakeskus
Karhulantie 33, 48600 Kotka
p. 040 196 7533

Pyhtään seurakunta

Kirkkoherranvirasto

Motellikuja 4, 2.krs, 49220 Siltakylä
Avoimna ma ja ti klo 9-15 sekä to
klo 11-17
p. 044 743 1040
pyhtaa.kirkkoherranvirasto@evl.fi

Kun luonto oivalletaan pyhäksi, oivalletaan myös se, että luontoa ja ympäristöä ei voi kohdella miten tahansa, toteaa Panu Pihkala.

Ekoteologia peräänkuuluttaa vastuuta ympäristöstä

Ympäristötutkija ja teologian tohtori Panu Pihkala: "Huoli ympäristöstä ei kuitenkaan saa ylikuormittaa yksilöä."

Teksti: Ville Vanhala, Kuvat: Roine Piirainen, Uzi Varon

Uskonnollinen vakaumus voi hyvinkin innostaa toimii ympäristön suojelemiseksi. Ympäristötutkija, kirjailija ja teologian tohtori **Panu Pihkalan** mukaan yksityisillä, pieniltäkin tuntuilta teoilla ympäristön hyväksi on merkitystä, vaikka viime kädessä ympäristön suojeleminen vaatii suuria rakenteellisia ratkaisuja.

Pihkala on työskennellyt vuodesta 2010 lähtien erilaisissa tutkimustehtävissä Helsingin yliopistossa. Hänen vuonna 2017 ilmestynyt teoksensa *Päin helvettiä? Ympäristöahdistus ja toivo* oli ensimmäinen suomenkielinen teos ympäristöahdistuksen ilmiöistä.

– Ympäristön suojelemissa on todella tärkeää, että yksilö ei ylikuormitu, Pihkala tähdentää.

– Jokainen voi omien tekojensa kautta kokea olevansa mukana työssä maailman parantamisen puolesta.

Turmelijat ja suojeelijat

Eko- ja ympäristöteologiaa pidetään 1990-luvun lopun ilmiönä, mutta eko- ja ympäristöteologia nousi puheenaiheeksi jo vajaa vuosikymmen aikaisemmin. Ekoteologia on nimensä mukaisesti teologian osa-alue, joka tutkii ja käsittelee kristinuskon suhdetta luontoon ja ympäristöön.

Panu Pihkala kertoo, että kristittyjen lisäksi myös esimerkiksi muslimilla on omaa ekoteologiaansa.

– Ekoteologiaa on kuitenkin harjoitettu eniten kristinuskon parissa. Kristilliset taustat omaavat vauraat valtiot ovat osallistuneet eniten ympäristön turmelemiseen ja niillä on myös eniten vastuuta ympäristön suojelemisesta.

Käytännön ekoteologiassa pohditaan ja otetaan Raamatun pohjalta kantaa nykyisiin ympäristömuutoksiin.

– Lähtökohta on se, että kirkon pitäisi toimia vastuullisemmin ympäristön puolesta. Ekoteologiassa on erilaisia painotuksia aina metsien suojelusta eläinten kohteluun.

Konkreettisia ympäristötekoja

Suomen evankelisluterilainen kirkko julkaisi oman ilmasto-ohjelmansa jo vuonna 2008. Lisäksi seurakunnilla on oma ympäristödiplomijärjestelmänsä.

Käytännössä seurakunnat ovat tehneet ympäristötekoja esimerkiksi uusimalla energiaratkaisujaan. Panu Pihkalan mukaan seurakunnilla on kuitenkin hyvin erilaiset valmiudet tehdä ympäristöä säästäviä toimia.

– Esimerkiksi Helsingin Malmin suuressa seurakunnassa riittää enemmän resursseja ohjattavaksi ympäristötekoihin kuin pienissä yhden tai kahden papin maalaisseurakunnissa.

Pihkala kuitenkin toteaa, että ympäristön ja sen suojelun suhteen kristinuskolla on ”syytä katsoa myös peiliin.” Raamatun oh-

jetta siitä, että ei voi palvella samaan aikaan sekä mammonaa että Jumalaa on jäänyt noudattamatta.

– Kysymys on kuitenkin yhteisestä tragediasta. Aiemmin ympäristön turmeleminen kuten esimerkiksi kemikaalien käyttö perustui myös osin tietämättömyyteen.

Pyhyiden lisäarvo

Raamatusta on voimakkaita luonnosta ammentavia pyhyiden kokemuksia. Panu Pihkalan mukaan luonnon pitäminen pyhänä antaa ekoteologialle lisäarvoa, mutta lisää myös velvoitteita.

– Kun luonto oivalletaan pyhäksi, niin oivalletaan myös se, että luontoa ja ympäristöä ei voi kohdella miten tahansa.

Kristillisessä luontohengellisyydessä Jumalan todellisuus läpäisee kaiken eli Jumala on sekä maailmassa että maailman takana. Suomessa on vanha metsäkirkkojen perinne ja myös luontopyhiinvaellukset ovat lisääntyneet viimeisen vuosikymmenen aikana.

– Luonnon fyysiset hyvinvointivaikutukset on jo tieteellisesti todistettu. Luonto tuottaa kuitenkin myös spirituaalista hyvinvointia.

Yhteistä ymmärtämistä

Laajasti ymmärrettynä ekoteologialla on yhteinen perusvire, vaikka sisällöt voivat olla hyvinkin erilaisia kristittyjen ja eri uskontokuntien välillä.

Esimerkiksi Koraanista on löydetty luomakunnan arvostukseen liittyviä kohtia, mutta muslimimaissa on toistaiseksi vielä sangen vähän ekoteologisia liikkeitä.

– Kun asia kuitenkin koetaan samalla tavalla, niin voidaan nähdä, että eri uskonnot ja uskontokunnat voisivat yhdistää voimansa yhteisen maapallon puolesta, Panu Pihkala toteaa.

– Tästä on jo kansainvälisiä esimerkkejä, mutta kriisin vakavuuden vuoksi tarvittaisiin vielä paljon enemmän yhteistyötä.

Panu Pihkala kertoo, että ekoteologiassa on erilaisia painotuksia aina metsien suojelusta eläinten kohteluun. Lähtökohta on se, että kirkon pitäisi toimia vastuullisemmin ympäristön puolesta.

Lähimmäinen on myös kaukana asuva, tuntematon tai tulevaisuuden ihminen. Eettisyyteen kuuluu, että varjelemme luontoa myös heidän takiaan.
– Nina Eskoli

Nina Eskoli viihtyy hyvin metsässä, mutta katselee mielellään myös merta ja tähtiä. Nekin ovat kaikki Jumalan luomia.

Ihminen, viljele ja varjele maata

Rakkauden kaksoiskäsky velvoittaa myös huolehtimaan luonnosta.

Teksti ja kuvat Ulla-Maija Sievinen

– Ihmisen tulee viljellä ja varjella maata, sanotaan jo Raamatun ensi lehdillä. Tämä käsky velvoittaa ihmisen pitämään huolta luonnosta, ja tätä käskyä eivät kaikki ihmiset ole noudattaneet. Me tiedämme, mihin se on johtanut.

Näin sanoo kotkalainen pastori **Nina Eskoli**, joka on tehnyt vuonna 2011 tutkielman ympäristöteologiasta. Työ liitettiin Kotka-Kymin seurakuntayhtymän hakeemukseen, jonka perusteella seurakuntayhtymä sai silloin ympäristödiplomin.

Kun aiheena on luonto Raamatussa, monelle tulee mieleen Raamatun alun luomiskertomus.

– Mutta Raamattu puhuu luonnosta paljon enemmän, Nina Eskoli sanoo.

Vedet juoksevat puroissa

Vanhassa Testamentissa ei esiinny käsitettä ”luonto”. Maailman kokonaisuuteen viitataan sanoilla maa ja maanpiiri, taivas ja toisinaan myös meri sen vastaparina.

– Vanhan testamentin maailmankuva vastaa yhä ihmisen arkikokemusta: taivas kaartuu laakean maan yllä, aurinko nousee idästä ja laskee länteen tai se, että valtameren äärellä olemme kuin maailman reunalla.

Psalmissa 104 kuvaillaan kauniisti: *Vuorten rinteille sinä puhkaisit lähteet, vedet juoksevat puroina ja virtaavat laaksoissa.*

Ne juottavat kaikki maan eläimet, villiaasikin saa sammuttaa janonsa. Niiden äärellä asuvat taivaan linnut ja visertävät lehvisissä vesien partailla. Sinä juotat vuoret korkeuksien vesillä, ja maa kantaa sinun töitteesi hedelmää. Sinä kasvatat ruohon karjaa varten ja maan kasvit ihmisen viljeltäviksi, että hän saisi leipänsä maasta. Sinä kasvatat viinin ihmisen iloksi, öljyn hänen kasvojansa kaunistamaan ja leivän hänen ruumiinsa voimaksi. Ravituiksi tulevat myös Herran puut, Libanonin setrit, jotka hän istutti, joiden oksille linnut tekevät pesänsä, joiden latvoissa haikaroilla on kotinsa. Vuorten rinteillä asuvat kauriit, ja tamaanit löytävät turvansa kallioista.

Ihminen asetettiin paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä. Heparin kielen sana viljellä voi merkitä palvelemista, työn tekemistä tai orjuutta. Kysymys on siitä, että ihminen tekee työtä Edenissä Jumalan sijaisena, hänen palvelijanaan ja lähettinään. Hän palvelee Jumalaa olemalla Jumalan työtoveri luomakunnassa ja hoitamalla sitä, mitä Jumala on luonut, Nina Eskolin tutkielmassa todetaan.

Varjella taas merkitsee suojella, vartioida, valvoa. Ihmisen tehtävä on siis valvoa ja suojella sitä elinympäristöä, joka on hänen kotinsa.

Katsokaa taivaan lintuja

Eläinten kohtelu tulee esiin Raamatussa esimerkiksi kohdassa, jossa Jeesus ottaa kantaa siihen, mitä sapattina saa tehdä. Isien perinnäissääntöjen mukaan kaikki työhön liittyväkin oli silloin kiellettyä. Mutta jos ihminen tai myös eläin on joutunut ahdinkoon, ne on pelastettava.

Nooan ja kyyhkyn luottamussuhteesta kertoo se, että kyyhkynen palaa Nooan ojentetulle käsivarrelle. Se tuo Nooalle tuoreen puunlehden merkinä vesien vähentymisestä. Eläin voi myös erityisessä tilanteessa suorastaan puhua ihmisen kanssa, esimerkiksi käärme paratiisissa tai Bileamin aasi. Aasilla on suurempi yhteys Jumalan lähettiläiseen kuin Bileamilla, profeetalla.

Matteuksen evankeliumissa Jeesus vertaa ihmisiä taivaan lintuihin:

”Katsokaa taivaan lintuja: eivät ne kylvä, eivät ne leikkaa eivätkä kokoa varastoon, ja silti teidän taivaallinen Isänne ruokkii ne. Ja olettehan te paljon enemmän arvoisia kuin linnut! Kuka teistä voi murehtimalla lisätä elämänsä pituutta kyynäränkään vertaa?”

Rakkauden kaksoiskäsky ja luontosuhde

Rakkauden kaksoiskäsky ”rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi” liittyy myös ihmisen luontosuhteeseen.

– Lähimmäinen on myös kaukana asuva, tuntematon tai tulevaisuuden ihminen. Eettisyyteen kuuluu, että varjelemme luontoa myös heidän takiaan.

Jesajan kirjassa kerrotaan järistyksistä, tulvista, kuivuudesta, sadon syövästä heinäsiirkoista ja muista ympäristökatastrofeista.

– Voimme vaikuttaa siihen, että näitä ilmiöitä ei olisi tulevaisuudessa nykyistä enempää.

Millainen on sitten Nina Eskolin oma suhde luontoon?

– Pidän perinteisistä kylmistä ja runsaslumisista talvista, tykkään kävellä metsässä, katsoa kalliolta merta ja katsella tähtiä. Nekin ovat kaikki Jumalan luomia.

Maanviljelijäksi alkaminen ei ollut itsestänselvyys, mutta lapsuudesta tuttu elämäntapa veti puoleensa.
– Ilkka Nurmiraanta

Marjo ja Ilkka Nurmiraannan neljän tyttären perheessä riittää vilinää, mutta kesäpäivänä koko poppoo malttaa myös istahtaa hetkeksi pihapiirin kukkameren äärelle.

Isäntä ympäristön asialla

Neljän tyttären isä Ilkka Nurmiraanta viljelee sukutilaa Pyhtään Haaviston kylässä ja tekee vapaaehtoisena suntion töitä.

Teksti ja kuva Ville Vanhala

Lipputangossa liehuu miltei uusi Pyhtään lohiviiri.

Nurmiraannan tilan isäntä **Ilkka Nurmiraanta** sai viirin lahjaksi täytettyään hiljattain 46 vuotta. Koko ikänsä Haaviston kylässä asunut Nurmiraanta toteaa hymyillen, että hänen pyhtääläinen identiteettinsä on vasta kehittyvässä.

Kun Ruotsinpyhtää liittyi vuonna 2010 Loviisaan, Ruotsinpyhtään koilliset kylät Haavisto ja Vastila liittyivät Pyhtääseen. Nurmiraanta on mielellään pyhtääläinen.

– Viirin lisäksi pyhtääläistä identiteettiäni vahvistaa se, että juon kahvia tätä nykyä hienosta Pyhtää-mukista.

Ehtokellojen soittaja

Kun Ilkka Nurmiraanta oli noin kymmenen vuoden ikäinen, hän kävi isoisänsä Oiva Nurmiraannan kanssa soittamassa lauantaisin alkuillasta oman kylän kirkolla ehtokelloja.

– Siihen aikaan kelloja soitettiin vielä vaijerista kiskomalla. Nykyään soitosta vastaa automaattinen koneisto, Nurmiraanta kertoo.

Hänen isoisänsä lisäksi myös hänen nykyään Elimäellä asuva äitinsä teki aikanaan

Haaviston kirkon suntion askareita, joten Nurmiraannalle oli luontevaa jatkaa sukunsa perinteitä tekemällä vapaaehtoisesti osan Haaviston kirkon suntion tehtävistä.

– Kun mietitään energiankulutusta ja ympäristön kuormitusta, niin kotikylän suntuio on huomattavasti parempi vaihtoehto kuin se, että suntuio ajaisi tänne Siltakylästä tai Pyhtään kirkonkylästä saakka.

Tekoja ympäristön puolesta

Ilkka Nurmiraanta on Pyhtään seurakunnan kirkkovaltuuston varapuheenjohtaja, ja hän kuuluu myös seurakuntansa lapsi- ja nuorisotyön johtokuntaan. Lisäksi Nurmiraanta on valittu työryhmään, joka valmisteleo Pyhtään seurakunnalle kirkon ympäristödiplomia.

Kirkon ympäristödiplomiksi nimetty kirkon oma ympäristöjärjestelmä perustettiin vuonna 2001. Diplomi on jo lähes kaikilla suurimmilla seurakunnilla ja seurakuntayhtymillä ja myös useilla pienillä seurakunnilla. Ympäristödiplomi päivitettiin vuonna 2020 vastaamaan uusiin ympäristöhaasteisiin ja -vaatimuksiin.

Nurmiraanta kertoo, että ympäristödiplomien avulla tarkastellaan seurakunnan toiminnan kaikkia osa-alueita ympäristönäkökulmasta.

– Se pitää sisällään esimerkiksi energiankulutuksen, kiinteistönhoidon, jätehuollon, metsät, viher- ja seurakunnan omistuksensa olevat luontoalueet.

Ympäristöinsinööriksi ammattikorkeakoulusta aikanaan valmistunut Nurmiraanta kuvailee ympäristödiplomien valmistelua laajaksi kokonaisuudeksi.

– Lähdin mielelläni mukaan katsomaan millä tolalla ympäristöasiat omassa seurakunnassani ovat. Kartoitusta pitäisi olla valmiina viimeistään vuoden kuluttua.

Nurmiraannan mukaan seurakunta pystyy jo verrattain vähäisillä toiminnan muutoksilla vähentämään energiankulutustaan ja samalla ympäristön kuormitusta.

– Liikkumisesta ja laajemminkin logistiikasta löydetään varmasti säästöjä. Todella konkreettinen kohde on esimerkiksi hautausmaiden jätteiden lajittelu, mutta se vaatii nykyistä tarkempaa otetta, myös hautausmaiden jätepisteiden käyttäjiltä.

Luomua sukutilalta

Ilkka Nurmiraanta on isännöinyt sukunsa perintötilaa Haaviston kylässä vuodesta 2007 lähtien. Luomuviljelyyn tilalla siirryttiin neljä vuotta sitten.

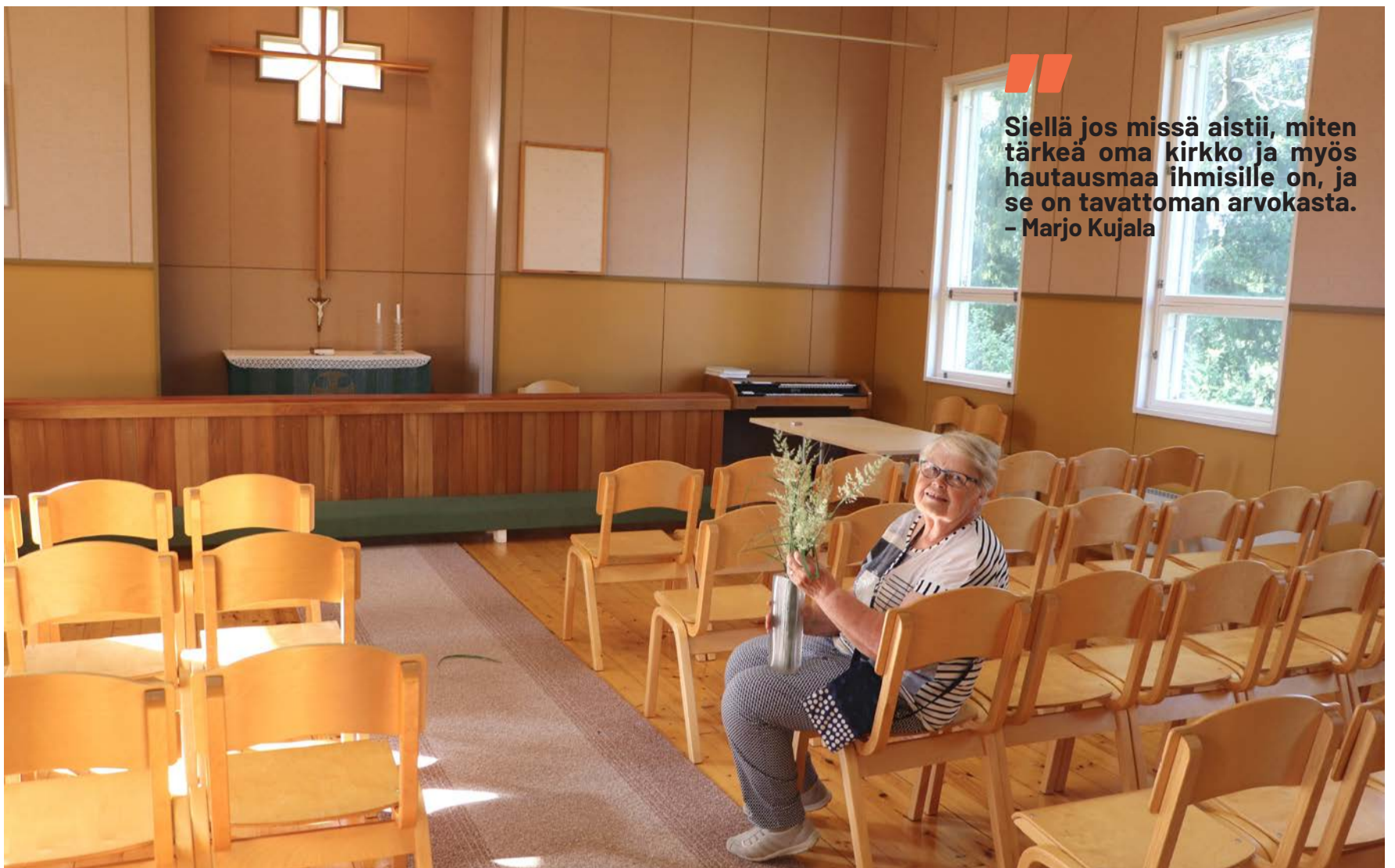
Nurmiraannalle ei maanviljelijäksi alkaminen ollut itsestänselvyys, mutta lapsuudesta tuttu elämäntapa veti häntä puoleensa.

– Yrittäjän vapaus on sitä, että pystyy itse päättämään päivittäisistä töistään. Toisaalta vapautta hieman vähentää se, että töitä on niin paljon kuin jaksaa tehdä.

Nurmiraannan perheeseen kuuluo **Marjo**-vaimon lisäksi tyttäret **Elvi** 10 v., **Lyyli** 9 v., **Lempi** 6 v. ja **Aili** 4 v.

Nurmiraanta ei koe asuvansa syrjässä, vaikka Haaviston kylästä kertyy matkaa sekä Kotkaan että Kouvolaan noin 40 kilometriä. Tytärtensä harrastusten vuoksi Nurmiraanta ajaa Kotkaan muutaman kerran viikossa.

– Vaikka ajamista kertyy paljon, niin se on tavallaan lepoaikaa ja aikaa itselleni. Autonratissa ei voi tehdä muuta kuin ajaa ja ajatella.

Siellä jos missä aistii, miten tärkeä oma kirkko ja myös hautausmaa ihmisille on, ja se on tavattoman arvokasta.
– Marjo Kujala

Leila Nurmirannalla on kädessään kimppu kauniita heiniä. Ne hän laittaa alttarille.

Haaviston kyläkirkko on rakas

Haaviston ja Vastilan väki pitää hyvää huolta omasta kirkostaan. Vapaaehtoiset hoitavat kirkkokahvit, tuovat kukat alttarille ja sytyttävät kynttilät.

Teksti ja kuva Ulla-Maija Sievinen

Haaviston kyläkirkko on osoitus siitä, miten ihmiset ovat ottaneet pienen, viihtyisän kirkon omakseen. Kyläläiset olivat perustamassa jo sen edeltäjää, rukoushuonetta, ja kylän väki on pitänyt siitä huolta. Kaikenlaiset työt maan raivauksista kukkien tuomiseen alttarille on hoidettu omin voimin.

Eipä ihme, että sinne kokoonnutaan kiitolisin mielin – vaikkapa laulamaan kauneimpia joululauluja. Se onkin monien mielestä se kaikkein tunnelmallisin tilaisuus.

Hirsitalkoita ja ompeluseuroja

Haaviston ja Vastilan kyläläiset alkoivat suunnitella rukoushuonetta 1920-luvulla. Talvisodan kynnyksellä piirustukset olivat jo valmiina, mutta sota keskeytti rakentamisen ja inflaatio iski pahasti rahastoon. Väki jatkoi rahan keruuta järjestämällä esimerkiksi tukkitalkoita ja ompeluseuroja.

– Silloin kuuluttiin Ruotsinpyhtään seurakuntaan, joka tuli mukaan toteuttamaan rukoushuonetta, kertoo haavistolainen **Leila Nurmiranta**. Niinpä rukoushuone vihittiin käyttöön vuonna 1953, ja vuonna 1964 se vihittiin kirkoksi.

Nykyisin Haaviston kyläkirkko on osa Pyhtään seurakuntaa.

Neljässä polvessa työtä kirkon hyväksi Leila Nurmiranta ja hänen miehensä Asko Nurmirannan suvun elämä on ollut monin tavoin kytköksissä kyläkirkkoon, nyt jo neljässä polvessa.

Askon isoisä Evert Näkki ja vaimo Emilia muuttivat Haavistoon Vehkalahdelta. Haavistossa oli vahva, evankelisen liikkeen virittämä seurakuntaelämä, ja tilaisuuksiin kokoonnuttiin seuratalolle. Pian tilat jäivät pieniksi.

Näkit olivat perustamassa rukoushuonetta, jossa Emilia sitten piti pyhäkouluja, ja hän jatkoi sitä kirkon vihkimisen jälkeenkin. He asuivat kirkon lähelle rakentamassaan talossa.

Aikanaan siihen muuttivat Asko Nurmirannan vanhemmat, Oiva ja Elvi Nurmiranta, jotka hoitivat kyläkirkon suntion tehtäviä. Elvi siivosi, hoiti tarjoiluja kylän toisten naisten kanssa ja huolehti kukat alttarille. Oiva hoiti lämmityksen öljykamiinalla siihen asti, kun kirkkoon asennettiin sähkölämmitys. Oiva hoiti myös ehtoekolujen soiton vuosikymmenien ajan, samoin lumityöt.

Kun oli vaikkapa hautausmaajuhlat, naiset toivat tarjottavat kodeistaan. Uunit olivat kodeissa kuumina, ja pullat ja piirakat paistuivat.

Hautausmaa sijaitsee hieman kauempana, pellon takana.

Pyhäkouluu vuodesta 1978 lähtien

Sitten taloon asettuivat asumaan Asko ja Leila Nurmiranta, ja he ovat jatkaneet suvun työtä kyläkirkolla.

– Olen pitänyt pyhäkouluu vuodesta 1978 lähtien, ja nyt olen lopettelemassa. On mu-

kava nähdä entisiä pyhäkoululaisia, kun he tulevan laulamaan kauneimpia joululauluja, Leila Nurmiranta kertoo.

Asko ja Leila siirtyivät asumaan kauemaksi, ja heidän tilalleen muuttivat perheen poika Ilkka Nurmiranta ja hänen vaimonsa Marjo. He ovat nyt ottaneet suntiovastuuta. Kirkko lämpiää ja kukat tulevat alttarille, ja naiset hoitavat edelleen kirkkokahvitukset ja miehet lumityöt.

Tilaisuuksien, vaikkapa siunauksien, järjestelyissä ovat mukana myös omaiset.

– Kyläkirkko on ollut täällä todella tärkeä. Ruotsinpyhtään kirkolle oli entisaikaan pitkä matka, omia autoja ei ollut eikä sine linja-autoilla päässyt. Täällä oltiin aika syrjässä, Leila Nurmiranta kertoo.

Alussa kirkossa pidettiin jumalanpalvelus kerran kuussa, nyt kunkin kaksoispyhän toisena päivänä. Rakkaisiin perinteisiin kuuluu jouluaaton hartaus, jota myös Ruotsinpyhtään entinen kirkkoherra Hannu Marttila lämmöllä muistelee.

Kaunis ja arvokas tunnelma

Myös Pyhtään kirkkoherra **Marjo Kujala** puhuu Haaviston kyläkirkosta lämpimästi.

– Siellä jos missä aistii, miten tärkeä oma kirkko ja myös hautausmaa ihmisille on, ja se on tavattoman arvokasta. Ennen koronaa siellä oli kirkon ympäristön siistimistalkoot. He eivät vaadi, että seurakunnan pitää hoitaa kaikki asiat, vaan tarttavat itse

toimeen.

Kujalan mukaan tällaista yhteisöllisyyttä oli ennen aikaan enemmänkin.

– Usein he, jotka ovat myöhemmin muuttaneet kylään, eivät koe työtä oman kirkon hyväksi niin tärkeänä. Mutta Haaviston kyläkirkkoon saapuu esimerkiksi jouluaaton tai juhannuspäivän hartauteen myös jo muualle muuttaneita ihmisiä lapsineen. Jouluna Haaviston kyläkirkossa aistii vahvana sen kauniin ja arvokkaan tunnelman:

– Suuret lumiset kuuset ympäröivät kirkkoa, Leila, Asko, Ilkka ja Marjo sytyttävät ulkona kynttilöitä ja kynttilöiden lämpimät liekit palavat jo sisällä kirkossa. Itsellenikin tulee Haaviston kirkossa aina aivan erityinen joulun tunnelma, Marjo Kujala kuvailee.

HAAVISTON KYLÄKIRKKO

- Rakennettiin rukoushuoneeksi 1950-luvulla.
- Vihittiin kirkoksi vuonna 1960.
- Siirtyi Pyhtään seurakunnalle vuonna 2016.
- Kirkossa järjestetään messuja n. 3-4 kertaa vuodessa. Lisäksi adventin aikaan lauletaan Kauneimpia joululauluja ja jouluaattona pidetään hartaushetkiä.

Sarjassa tutustutaan kirkossa käytettyihin termeihin ja niiden merkityksiin.

Rovasti Hannu Marttilan yllä on alba ja Haapasaaren kirkon stola.

Alba päällä alttarille

Valkoinen alba on tuttu vaate konfirmoiduille nuorille ja papeillekin. Vaikutteita albasta on myös kastemekossa, morsiuspuvussa ja kuolinpaidassa.

Teksti Heidi Nevalainen, kuva Emilia Pulkki

Tänäkin kesänä moni nuori on pukeutunut albaan. Alba on pitkä, valkea vaate, ja siitä tulee tuo nimityskin. Alba on latinaa ja lyhenne sanoista ”vestis alba” eli valkoinen puku. Valkoinen alba ilmaisee puhtautta ja kärsivällisyyttä. Se myös kuvaa Kristuksen vanhurskautta, johon ihminen kasteessa puetaan.

Alban malli pohjautuu antiikin ajan ihmisten tunikaan. Perinteinen valkoinen, pitkä kastemekkokin pohjautuu albaan. Myös valkoisissa morsiuspuvuissa ja toisaalta valkoisissa kuolinpaidoissakin sanotaan olevan vaikutteita albasta.

Eniten albaa taitavat käyttää papit. Alba on papin liturgisen asun perusvaate, messupaita. Jumalanpalveluksissa albaa voivat käyttää myös avustajat eli esimerkiksi ehtoollisen jakajat.

Papinalbanpäällä on stola jakasukka
Alban päälle pappi pukee stolan. Stola on muutamien senttien levyinen ja noin 2,5 metrin pituinen nauha. Se kulkee niskan takaa ja laskeutuu edestä alas vapaasti ja suoraan. Stola voidaan pukea myös edestä ristiin – näin tehdään erityisesti Ruotsin luterilaisessa kirkossa. Diakonitkin voivat käyttää stola, mutta he pukevat sen vasemman olkapään yli oikealle sivulle.

Stolan alkuperästä ei ole varmuutta, mutta saattaa olla, että se perustuu nauhaan, joka kuului roomalaisiin juhla-menoihin. Stolan on nähty merkitsevän kutsua alistua Kristuksen ohjattavaksi. Sitä pidetään myös viittauksena Jeesuksen kehotukseen ottaa hänen ikeensä harteilleen.

Messua eli ehtoollisjumalanpalvelusta johtava liturgi panee alban päälle vielä messukasukan. Se on pyöreähkö, viittainen vaate, joka peittää ylävartalon. Messukasukan väri noudattaa kirkkovuoden sen hetkistä liturgista väriä. Selkäpuolella on usein risti, joka kuvaa Kristuksen läsnäoloa ehtoollisella. Yleensä kasukat ovat arvokasta kangasta ja tekstiilitehtailijan tilaustyönä tekemiä.

Edestä ja takaa peittävä vaate kuvaa lainavanhurskautta: pappi on pukeutunut vaatteeseen, joka antaa hänelle uuden muodon inhimillisistä ominaisuuksista huolimatta. Sanotaan myös, että kasukka kuvaa Jumalan kaiken peittävää armoa.

Lähteet: evl.fi ja Suntion työn käsikirja (peda.net)

Leiri entisille Ristiniemen kävijöille

Kotka-Kymin seurakunnassa järjestetään syksyllä leiri, jossa jätetään hyvästit Ristiniemen kurssikeskukselle. Ristiniemen kävijöiden leirillä myös muistellaan vanhoja Ristiniemen aikoja.

Ristiniemi on seurakunnan myytävien kiinteistöjen listalla, joten jos vielä mieltä leireilemään näihin maisemiin, kannattaa ilmoittautua mukaan. Leiri on tarkoitettu niille henkilöille, joille Ristiniemi oli tuttu paikka etenkin 1990-2010-luvulla. Leirillä muistellaan menneitä, tavataan tuttuja ja hiljennetään yhdessä.

Leirille voi osallistua perjantaista sunnuntaihin tai lauantaista sunnuntaihin. Koko viikonlopun leirin hinta on 35 euroa, lauantaista sunnuntaihin maksu on 25 euroa.

Leiri järjestetään, jos korona-rajoitukset sen sallivat. Aiemmin mainostettu Nostalgia-leiri Höyterissä on peruttu vallitsevan koronatilanteen vuoksi.

Leiri Ristiniemen kävijöille 8.-10.10. Ilmoittautumiset 19.9. mennessä ja lisätiedot: www.kotka-kyminseurakunta.fi/matkatjaleirit

Tulisitko vapaaehtoiseksi arkunkantajaksi?

Kotka-Kymin seurakunta järjestää koulutuksen arkunkantajille. Vapaaehtoisia arkunkantajia tarvitaan, koska saattojoukot ovat hautajaisissa nykyään pieniä. Siinä missä aikoinaan hautajaisiin osallistui kymmeniä, ellei sataakin ihmistä, on nyt osallistujia usein vain muutama.

Kun saattoväki on pieni ja osallistujat iäkkäitä, on arkunkantajia vaikea löytää. Toivottavaa olisi, että kantajia olisi kuudesta kahdeksaan, jotta arkku kulkisi vakaasti. Silloin tällöin seurakunnasta pyydetään vapaaehtoisia kantamaan arkku siunaustilaisuuteen.

Koulutuksessa käydään läpi muun muassa se, miten kappelissa toimitaan, miten arkku kannetaan saattokärryyn ja miten arkku lasketaan hautaan. Kouluttajina toimii vahtimestari Aleks Valkonen.

Koulutus on tarkoitettu kaikille asiasta kiinnostuneille. Toivomme, että koulutuksen käyneet olisivat tarvittaessa käytettävissä myös vapaaehtoisen arkunkantajan tehtäviin seurakunnassa.

Arkunkantajien koulutus järjestetään Parikan kappelilla ti 28.9. klo 17-18.30.

Pyhtään seurakunnan lasten toiminta alkaa syyskuun alusta

Pyhtään seurakunnan lapsityön toiminta aloittaa elokuun lopussa, viikolla 35.

- Maanantaisin klo 9.30-11 **Siltakylän perhekerhossa** ollaan ulkona. Ulkoperhekerhoa vietetään ulkona, leikitään ja liikutaan eri maastoissa. Kerhon kokoontumispaikat vaihtelevat, ensimmäinen kerhokerta 30.8. alkaa Siltakylän seurakuntatalon pihasta. Jatkossa kokoontumispaikoista ilmoitetaan seurakunnan Facebook-sivuilla.
- Keskiviikkoisin Siltakylän seurakuntatalossa ja torstaisin Kirkonkylän seurakuntatalossa **Perhekerho** klo 9-11. Perhekerhoon ovat tervetulleita lapsiperheet, isovanhemmat ja aikuiset.
- **Päiväkerhoja** on Siltakylän seurakuntatalossa tiistaisin ja perjantaisin klo 9-11.30, ja Hirvikosken koulussa torstaina klo 13-15.30. Päiväkerhoihin voi osallistua 3 vuotta täyttävä lapsi. Päiväkerhoon ilmoittaudutaan etukäteen vastaavalle lastenhoajaalle Laura Honkalalle sähköpostilla laura.honkala@evl.fi tai puhelimitse 044 743 3419.
- Tiistaisin 6-8-vuotiaat lapset voivat esikoulun tai koulun jälkeen tulla mukaan seurakunnan järjestämään **iltapäivätoimintaan** Siltakylän seurakuntatalolle. Iltapäiväkerhossa tarjotaan pieni välipala sekä mahdollisuus tehdä läksyjä, leikkiä, pelata ja tavata kavereita.

Tuire Kajavirta on ollut tuomassa Meijän koulu -konseptia Kotka-Kymin seurakuntaan.

Vapaaehtoistyöstä suuri rikkaus

Pyhtääläinen Tuire Kajavirta on tehnyt toistakymmentä vuotta vapaaehtoistyötä, ja siitä noin 11 vuotta Kotka-Kymin seurakunnassa erityisesti maahanmuuttajien parissa.

Teksti ja kuva Emilia Pulkki

Kajavirran ystävä houkutteli hänet pääkaupunkiseudulla asuessaan mukaan maahanmuuttajien kielikurssille vapaaehtoiseksi viitisentoista vuotta sitten. Sen jälkeen **Tuire Kajavirta** on toiminut erilaisissa vapaaehtoistehtävissä.

Vapaaehtoistyössä jaat ja saat hyvää mieltä

Vapaaehtoistoiminta on ihmisten välillä tapahtuvaa palkatonta, vastavuoroista toimintaa, johon ihmiset tulevat mukaan omasta vapaasta tahdostaan. Vapaaehtoisena toimitaan monesta syystä ja monella eri tavalla. Suurimmalla osalla vapaaehtoisia on pyrkimys tehdä hyvää muille, saada lisää sisältöä omaan elämäänsä ja tuottaa siten molemminpuolista iloa.

– Vapaaehtoistyö on rikasta ja palkitsevaa. Voi kulkea ihmisten rinnalla sekä onnistumisissa ja iloissa, mutta myös haasteissa ja huolissa. On suuri ilo, kun pystyy kannustamaan ja auttamaan sekä voi kokea onnistumisen hetkiä, toteaa Tuire Kajavirta.

Voi kulkea ihmisten rinnalla sekä onnistumisissa ja iloissa, mutta myös haasteissa ja huolissa. – Tuire Kajavirta

Noin yksitoista vuotta sitten, kun Kajavirta muutti Pyhtäälle, hän aloitti vapaaehtoisena Kotka-Kymin seurakunnassa.

– Olin Vantaalla tutustunut maahanmuuttajien Luetaan yhdessä -konseptiin. Lähdimme yhdessä seurakunnan maahanmuuttajatyön koordinaattorin Maarit Koskensalo-Tiaisen kanssa kehittämään suomen kielen opetustoimintaa Kotkaan. Nyt meillä on neljä pitkään toiminutta kieliryhmää, joita kutsumme Meijän kouluksi, kertoo Kajavirta.

Yhteisöllisyys, uudet ystävät ja onnistumisen ilo ovat parhaita asioita vapaaehtoistyössä. – Tuire Kajavirta

Kajavirta on ollut tuomassa Meijän koulun lisäksi maahanmuuttajille tarkoitettua kielikahvilaa ja nyt korona-aikana etäkielikahvilaa myös seurakunnan toimintaan.

Lisäksi hän on toiminut Kotkan Vapaa-kirkolla kansainvälisissä illoissa vapaaehtoisena.

Jokaiselle jotain

Vapaaehtoistyötä löytyy jokaiselle. Jo seurakunnassa on avoinna monia erilaisia vapaaehtoistehtäviä ruoanjakajista juttukaverihin, arkunkantajista kahvinkeittäjiin.

Jokainen ihminen, jolla vain on halu ja tahto tehdä hyvää toiselle, voi osallistua vapaaehtoistoimintaan. Vapaaehtoisina toimivatkin kaikenlaiset ihmiset ikään, sukupuoleen tai ammattiin katsomatta.

Ikääntyneet, joilla on aikaa tai halua keilla työelämän jälkeen jotain uutta, voivat löytää vapaaehtoistoiminnasta mielekästä sisältöä uusien tuttavuuksien parissa. Joku voi haluta jatkaa samantyyppistä toimintaa, jota on työelämässä tehnyt tai laajentaa harrastustaan ja opettaa sitä muillekin.

– Yhteisöllisyys, uudet ystävät, onnistumisen ilo muun muassa ovat niitä parhaita asioita tässä vapaaehtoistyössä, iloitsee Kajavirta.

Vapaaehtoisuuden muodotkin ovat muuttuneet korona-aikana. Esimerkiksi kielikahvila-toiminta on ollut etänä Teams-ympäristössä. Ja monet muutkin vapaaehtoisuuden muodot ovat tehneet digiloikkaa.

Alkavalle syyskaudelle Kajavirta toivoo, että toiminta pääsisi alkamaan paikan päällä etätoiminnan lisäksi.

LÖYDÄ OMA VAPAAEHTOISTEHTÄVÄSI

Vapaaehtoistyöhön voi osallistua kerran vuodessa tai jopa joka viikko. Juuri niin kuin sinulle sopii. Useimmat tekevät vapaaehtoistyötä muutaman kerran kuukaudessa.

Tehtäviä on monenlaisia. Voit auttaa esimerkiksi perhekerhossa, nuorten toiminnassa, kehitysvammaisten leirillä tai keittiön töissä. Voit myös auttaa maahanmuuttajaa kotoutumisessa. Vapaaehtoisia tarvitaan myös auttamaan kännyköiden ja tietokoneiden käytössä. Kaikessa vapaaehtoistyössä on mukavaa yhdessäoloa ja hyvää tekemisen meininkiä. Vapaaehtoistyöntekijöitä yhdistää halu olla avuksi.

Löydä itsellesi vapaaehtoistehtävä osoitteesta www.vapaaehtoistyö.fi/kotka

Langinkosken kirkon uudet kirkkotekstiilit otetaan käyttöön syksyllä. Kuvassa Helena Paakkinen esittelee messukasukkaa.

Kauneutta seurakunnalle

Uudet taideteokset ja kirkkotekstiilit tuovat juhlavuutta ja ajattelemisen aihetta.

Teksti ja kuvat Ulla-Maija Sievinen

Eheytyminen. Siitä kertoo kotkalaisen kuvataiteilija **Riikka Kronström-Johanssonin** teos, jonka voi nähdä Karhulan seurakuntakeskuksessa.

Teoksessa on kuusi osaa, kaikki erilaisia. Niistä jokainen näyttää kiinnostavalta: paljon erilaisia yksityiskohtia, värejä, muotoja, solmittuja naruja, nappeja, vetoketjujakin.

Teoksen kuvaama eheytymisen prosessi alkaa rikkinäisyydestä, kahdesta suuresta maljasta, ja jatkuu kohti pieneneviä, palomaisia osia, joissa kaikissa on vetoketju. Jokainen osa kuvastaa tarinan yhtä osaa, ja viimeisissä osissa se, mikä ihmiselle oli suuri kriisi, on muuttunut muistoiksi.

Materiaaleina työssä on pääasiassa osin lasitettua keramiikkaa, mustaa ja punaista savea.

– Maamateriaaleja, joista ihminen on tullut ja joksi hän on tuleva, taiteilija sanoo.

Askel askeleelta kohti eheytymistä

– Harva ihminen selviää elämästään ilman kriisejä, suuriakin. Eheytymisprosessissa on aina tietyt vaiheensa, jotka on tässä teoksessa avattu. Teos antaa toivoa: vaikeatkin asiat ovat joskus muistoja, Riikka Kronström-Johansson miettii.

Omasta kokemuksestaan taiteilija tietää, että kriisin jälkeiset vaiheet on käytävä läpi ja kohdattava. On mentävä vaiheittain, askel askeleelta kohti eheytymistä. Hänen mukaansa taide voi yleensäkin toimia peilauspintana katsojan omille ajatuksille ja antaa oivalluksia, tietoa, ymmärtämistä ja toivoa.

– Abstraktista taiteesta löytää enemmän merkityksiä kuin naturalistisesta. Taide avautuu eri ihmisille eri tavoin.

Kronström-Johanssonin taide tunnetaan kekseliäästi yhdistetyistä materiaaleista ja siitä, että katsoja jää usein tutkimaan teoksia pitkäksi aikaa: kuuntelemaan niiden tarinoita, ihmisten tarinoita.

Teosten materiaalit ovat aina kierrätettyjä.

– Kierrätysmateriaalien käyttö on aina ollut minulle luontevaa, hän sanoo ja naurahtaa:

– Teen järkevästi näitä omia juttujani, joissa on tärkeää, että ajatukset ja sormeni tekevät työtä yhdessä.

Riikka Kronströmin töissä kerrotaan ihmisten tarinoita. Niistä löytyy aina syvälinen viesti katsojalle.

Pyhyttä ja juhlavuutta kirkkotekstiileissä

Kunnioitus, juhlavuus, minimalismi. Nämä adjektiivit tulevat mieleen kuvataiteilija **Helena Paakkisen** Langinkosken kirkkoon suunnittelemissa kirkkotekstiileistä. Hänen suunnitelmiansa mukaan ovat valmistuneet kaikki uudet kirkkotekstiilit. Ne otetaan käyttöön syksyllä.

– En ole halunnut lähteä muodistamaan Langinkosken kirkkoa, Paakkinen sanoo. Uusia ovat mm. pappien käyttämät messukasukat. Messukasukka on asu, jota liturgina toimiva pappi käyttää ehtoollisjumalanpalveluksessa.

– Messukasukka korostaa messun juhlavuutta ja pyhyttä. Sitä olen halunnut korostaa.

Usko, toivo, rakkaus ja Pyhä Henki

Kasukoihin kuuluvat hopeiset korut, jotka ovat saaneet aiheensa perinteisestä merimiesten kuvastosta. Nehän sopivat juuri merikaupungin seurakunnalle.

Hopeiset korut ovat jalometalliseppän valmistamia, nekin kauniin yksinkertaisia. Ankkurikoru edustaa toivoa, usko kuvataan ristillä, sydän merkitsee rakkautta ja siipensä levittänyt kyyhky Pyhää Henkeä. Nämä niin sanotut votiivikorut kiinnitetään kasukan keskikaistaleeseen.

– Näistä tehtiin myös pienempi korusarja, joka jää seurakunnalle. Niitäkin voi pitää kasukan edessä tai laittaa stolaan niskan keskelle.

Työtä taidekäsiyöläisille

Uudet stolat ovat myös Paakkisen suunnittelemissa. Stola on noin kymmenen senttimetrin levyinen ja noin kahden ja puolen metrin pituinen nauha. Se kulkee niskan takaa ja laskeutuu papilla ja piispalla edestä alas vapaasti ja suoraan.

Uusia ovat myös alttarin etuosaa peittävät kirkkotekstiilit eli antependiumit. Niissä noudatetaan kirkkovuoden värejä, ja niissä on usein kristillisiä vertauskuvia.

– Tämä työni alkoi syksyllä 2018, ja korona aiheutti paljon hankaluuksia. Mutta toisaalta työssä on ollut mukana seitsemän eri tekijää, joita olen voinut työllistää aikana, jolloin moni taidekäsiyöläinen on menettänyt muut ansionsa.

Langinkosken kirkon uudet kirkkotekstiilit otetaan käyttöön messussa sunnuntai-ina 12.9. klo 10.

Messukasukan keskikaistaleeseen kiinnitetty hopeisen votiivikorun ankkuri edustaa toivoa.

Liikkeessä on välillä ehkä helpompikin puhua kuin kasvokkain.
– Anna Mykrä-Siljander

Seurakuntapastori Anna Mykrä-Siljander muistuttaa, että koska jokainen on Luojan luoma, myös jokainen keho on Jumalan luoma.

Juttu luistaa liikkeessä

Yhdessä liikkuminen on hyvä tapa kokoontua yhteen. Syksyllä seurakunta muun muassa tanssittaa vauvoja ja tarjoaa jumppaa aikuisille.

Teksti ja kuva Heidi Nevalainen

Liikkeessä on luontevaa jutella. Tämän on huomannut seurakuntapastori **Anna Mykrä-Siljander**, joka on yksi Kotka-Kymin seurakunnan Liitävät lenkkarit -lenkkiklubin vetäjistä. Lenkkiklubin ideana on kokoontua porukalla lenkille ja syödä lenkin jälkeen yhteinen iltapala.

– Kävellään yhdessä ja jutellaan. Voidaan olla hiljaakin. Jotkut menee liitävämmillä lenkkareilla ja toiset rauhallisemmin. Porukka vähän hajaantuu ja voi kahden keskenkin keskustella. Välillä kiritään kiinni ja tuleekin isompi porukka jutulle.

Liikkeessä tulee helposti juteltua kaikenlaista, välillä syvällisiäkin. Lenkkipoluilla on saatu vertaistukea muun muassa vanhemmuuteen ja puhuttu ihmisyydestä ylipäänsäkin.

– Liikkeessä on välillä ehkä helpompikin puhua kuin kasvokkain, pohtii Mykrä-Siljander.

– Ajattelen, että yhdessä liikkuminen on yksi mukava tapa kokoontua yhteen.

Sanojen rinnalle kehollisuutta

Anna Mykrä-Siljander on seurakunnan liikunta-agentti ja puhuu mielellään kehollisuudesta myös hengellisessä elämässä. Se helposti unohtuu. Meidän kirkkomme on perinteisesti ehkä ollut enemmän sanojen kirkko.

– En halua sitä aliarvioida. Mutta kehollisuuden kautta voi myös tutustua omaan

sieluun, Luojaan ja Jumalaan. Saada aavistuksia pyhästä.

– Jokainen on Jumalan luoma, joten kehommekin on.

Mykrä-Siljander muistuttaa, että liikkuminen voi myös opettaa myötätuntoa ja armollisuutta omaa itseä kohtaan. Välillä voi olla hyvä rehkiiä hiki pintaan, mutta kehoa hoitavakin liike on tärkeää.

– Se voi opettaa meille jotain itsestämme.

Lisää liikettä seurakuntiin

Anna Mykrä-Siljander on mukana käynnistämässä rovastikunnallista Liikkuva sydän -hanketta. Sen ideana on kokeilla erilaisia liikunnallisia toimintoja seurakunnissa.

– Hankkeessa keskeistä on kehollisuuden ja arjen hengellisyyden yhdistyminen.

Mykrä-Siljander vetää hanketta yhdessä Haminan seurakunnan seurakuntapastori Jaana Kivekkään kanssa. Tarkoituksena on etsiä uudenlaisia toimintamuotoja seurakuntiin.

– Meihin voi myös ottaa yhteyttä ja vinkata ideoita. Myös yhteistyökumppanit ovat tervetulleita.

Liikuntaa myös lapsille

Liikunta kokoaa seurakuntalaisia yhteen monin eri tavoin tulevana syksynäkin, jos koronatilanne sen sallii. Tutut jumpat ja lentopallot jatkuvat, samoin jo kesto-

suosiksi muodostunut Gospel-lattarit, kristillinen tanssijumppa.

Lattareita ohjaava **Leena Ronkainen** tanssittaa syksyllä myös lapsia. Vauvalattareissa aikuiset ja vauvat tanssahtelevat, rentoutuvat ja loruttelevat. Tanssii taaperon kanssa -ryhmä puolestaan kokoaa aikuiset ja n. 2–5-vuotiaat lapset tutustumaan tanssiin.

– Tanssi tutkitusti hellii aivoja kropan lisäksi. Ryhmistä saa toivottavasti iloisen mielen, läheistä yhdessäoloa, vauhtia ja myös rauhoittumista lähekkäin. Sylittelyä ei maailmassa koskaan voi olla liikaa, sanoo Leena Ronkainen.

Ronkaisen mukaan lapselle juuri se on tärkeää, että aikuinen näyttää esimerkkiä omalla liikkumisellaan.

– Lapsia on hyvä pienestä pitäen kannustaa nauttimaan ja olemaan onnellinen oman kehon liikkeestä ja hyvästä olosta, mikä siitä tulee. Aikuisen esimerkillä ja mukana olemisella on suuri merkitys lapselle.

LIIKUNTARYHMÄT KOTKA-KYMIN SEURAKUN- NASSA

- **Tanssii taaperon kanssa**, ma 13.9., 27.9., 11.10., 8.11. ja 22.11. klo 9.30–10.15 Kotkan srk-keskus
- **Vauvalattarit** to klo 15.30–16.15 Kotkan srk-keskus
- **Liikuntaperhekerho** ma klo 17–18.30 Kotkan srk-keskus
- **Gospel-lattarit™** to klo 17–18 Kotkan srk-keskus
- **Naisten ja miesten jumppa** ke 12.30–13.15 Velho
- **Venyttely** ke 13.15–14 Velho
- **Jumppaa ja lentopalloa** ti klo 18 Kotkan srk-keskus
- **Roskakävely** ke 1.9. klo 17.30, paikka tarkentuu myöhemmin, seuraa ilmoitteluamme
- **Pieni pyhiinvaellus**, tarkentuu myöhemmin, seuraa ilmoitteluamme

Osaan ryhmistä ilmoittaudutaan etukäteen.

Katso tarkemmat tiedot tämän lehden tapahtumasivuilta, kirkollisista ilmoituksista tai www.kotka-kymin-seurakunta.fi.

**Jos meillä on hyvä sanoma,
mutta sitä ei jaeta, se menee
pilalle.**
– Anne Hovi

Kotka-Kymin seurakunnan lähetyssihteeri Anne Hovi aikoo eläkkeelläkin vielä perustaa uuden lähetyspiirin. Se rukoilisi vainottujen kristittyjen puolesta.

Mansikkahilloa lähetyksilasit silmillä

Lähetyssihteeri Anne Hovi on tehnyt kaiken työnsä lähetyksen näkökulmasta. Hän jää eläkkeelle virastaan, mutta ei lähetyksestä

Teksti ja kuva Heidi Nevalainen

Lähetyksen ydin löytyi mansikkahillosta. Kotka-Kymin seurakunnan lähetyssihteeri **Anne Hovi** kuuli aikoinaan hillovertauksen eräältä lähetysohjelmalta. Tämä kysyi ryhmältä koululaisia, pitävätkö he hillosta. Vastaus oli myöntävä. Pitäisikö hillopurkki siis säilöä jääkaappiin? Kyllä, vastattiin. Mutta jos hillon vain annetaan olla jääkaapissa, mitä sille lopulta tapahtuu? Se pilaantuu, kuului vastaus.

– Ilosanoma on kuin se mansikkahillo. Jos meillä on hyvä sanoma, mutta sitä ei jaeta, se menee pilalle, tiivistää Anne Hovi.

– Sanoma Jeesuksesta kuuluu kaikille. Ajattelen, että kaikkien pitää saada tietää, että on Jeesus Kristus, joka pelastaa.

Koko Raamattu kääntyi lähetykselle
Hillovertaus kirkasti lähetyksen idean lähetyssihteerille, joka tuolloin vielä oli uransa alkuvaiheissa. Sen jälkeen Anne Hovi on tehnyt seurakunnassa yli 30-vuotisen työuran. Nyt se on vaihtumassa eläkepäiviin.

– Lähetyssihteerin virasta jään eläkkeelle, virkanaisen rooli saa jäädä, mutta en voi jäädä eläkkeelle lähetyksestä. Se on osa elämääni. Jatkan vapaaehtoisena. Lähetysohjelma todella on Anne Hoville sydämen asia. Se kulkee hänen mukanaan kaikessa, mitä hän tekee.

– Olen joskus sanonut, että voitte kokeilla: aika monen Raamatun tekstin käännettä lähetykselle, Hovi toteaa nauraen.

– Teen kaiken 100-prosenttisesti lähetysohjelmaan silmälasit päässä. Voin tehdä lapsityötä, varhaiskasvatusta, rippikoulutyötä, mutta kaiken teen lähetyksen näkökulmasta. Lähetys on kirkas missio.

Lähetit lähetetään kutsuttuina

Anne Hovin tarinoissa on paljon iloa ja naurua, mutta yksi asia hieman harmittaa. Se, että yhä edelleen ihmiset puhuvat miekkälähetyksestä eli pakottamisesta tiettyyn uskontoon. Sitä nykypäivän lähetysohjelma ei ole.

– Lähetit lähtevät kohteisiin aina kutsuttuina. Esimerkiksi meidän nimikkolähetimme Syrjätiät – Japanissa seurakunta tarvitsi nuorisotyön osajia ja siihen vastattiin, että meillä on nuori pariskunta, joista toinen on nuorisopappi ja toinenkin nuorisotyötä tehnyt.

– Mikään seurakunta ei lähetä työnteijöitä, jos ei heitä kutsuta.

Hovi kertoo, että lähetysohjelma on monipuolista, oman ammatin toteuttamista ihmisten luona. Kohdemaassa voidaan esimerkiksi opettaa lukutaitoa tai tehdä lääkärin työtä.

– Samalla kerrotaan Jeesuksesta. Lääkäri voi esimerkiksi aloittaa leikkauksen ruokoksella.

Seurakunnilla on omia nimikkolähetettäjä sekä nimikkokohteita, kuten oppilaitoksia tai seurakuntia. Niitä tuetaan sekä rahallisesti että rukouksilla – ja molemmat ovat yhtä tärkeitä.

Siunaus tuntemattomalle vauvalle

Jokusen kerran Anne Hovi on päässyt itsekin vierailemaan lähetysohjelmaan kohteissa. Kaukaisin paikka, jossa hän on käynyt, oli Papua Uusi-Guinea. Yksi mieleenpainuvimmista kohtaamisista tapahtui kuitenkin Keski-Venäjällä, suuressa Sharif-moskeijassa – tai oikeastaan sen ulkopuolella.

– Minusta tuntui, että en halua mennä sisään.

Moskeijaan ei saa viedä tavaroita, joten Hovi jäi ulos muun seurueen laukkujen kanssa. Sitten häntä lähestyi mies ja nainen, joilla oli pieni vauva. Pariskunta puhui tataria ja venäjää, Hovi englantia ja suomea, joten yhteistä kieltä ei löytynyt.

– Näytin käsilläni, että haluavatko he vauvan minun syliini. Näin oli. Katselin vauvaa, kehuin häntä ja tein ristinmerkin lapsen päälle. Silloin nainen otti käteni ja suuteli sitä. Myös mies otti käteni ja suuteli sitä.

– Sain siunata heidän vauvansa. He tiesivät, että se oli parasta, mitä pystyin antamaan. Jostain syystä he halusivat sitä, vaikka näin, että he menivät sisään moskeijaan.

– Siinä oli kaikki elementit sille, että ihmiset voivat kohdata toisensa ymmärtämättä sanaakaan.

Kalakeittoa lähetyksen hyväksi

Lähetyssihteerin työhön kuuluu yhteydenpito lähetysohjelmiin ja nimikkolähetettiin sekä erilaisen toiminnan

järjestäminen. Anne Hovi on luotsannut lähetysohjelmaa, järjestänyt myyjäisiä, organisoitunut Kauneimpia joululauluja ja tarvittaessa vaikka keittänyt keittoa, kun seurakuntalainen on pyytännyt järjestämään miehensä muistotilaisuuden tarjoilut.

– Mies oli tehnyt kalakeittoa tietyillä mausteilla ja tietyllä tavalla. Raa'at perunat paistettiin siivuina ja laitettiin keittoon. Sitä sitten keitettiin. Mutta siitä tuli sellainen, että omaiset muistelivat, miten hän näin hyvän ohjeen osasi antaa.

Lähetyssihteerin ei tietenkään tarvitse olla keittotaitoinen. Hovi toivookin, että se, joka tulevaisuudessa ottaa lähetysohjelmaa seurakunnassa hoitaakseen, tekee pestistä oman näköisensä.

– Kunhan on ne lähetyksen silmälasit! Jos voisit, antaisin hänelle nämä kuvitteelliset lähetyksilasit silmille. Että hän näkisi lähetyksen mahdollisuutena kaikessa.

Anne Hovin eläkkeelle lähtö -juhlaa vietettiin aiemmin elokuussa Kymin kirkossa. Anne kiittää lämpimästi kaikkia juhlassa mukana olleita.

MAF-lähetyslentäjä Roy Rissanen tekee Liberiassa tärkeitä lentoja, kuten sairaskuljetuksia. Tämä on tärkeää maassa, jossa tieverkosto on kehittymätön.

Lähetystyötä Siperiasta Liberiaan

Lähetystyötä tehdään lentäen, kohdaten, auttaen ja kouluttaen. Neljä Kotka-Kymin seurakunnan nimikkolähettiä kertovat kuulumisiaan.

Teksti Heidi Nevalainen, kuvat nimikkölähettien kotialbumit

Roy Rissanen lentää Liberiassa

MAF-lähetyslentäjä Roy Rissanen lähettämässä Kotka on ollut mukana jo 90-luvulta saakka. Vuosien varrella Rissanen on perheineen asunut ja työskennellyt kymmenessä eri maassa.

– Neljä tytärtämme on jo aikuisia ja asuvat eri puolilla maailmaa. Vaimoni Sirpa on Medialähetys Sansan palveluksessa Lähi-idän tiedottajana.

Roy Rissanen tehtävänä on palvella lähetyslentäjänä siellä, missä MAF hänen työnsä on eniten tarvitsee. MAF tekee muun muassa sairaskuljetuksia ja kuljettaa esimerkiksi kirkon, lähetysten ja kristillisten järjestöjen matkustajia.

– Yksi mieleenpainuva lentoni oli kuljettaa viiden kuukauden ikäinen tyttövaiva Liberian maaseudulta lähetysairaalaan pääkaupunkiin Monroviaan. Vauva oli sairastunut lihaa syövään bakteeriin, joka olisi tappanut hänet nopeasti. MAFin koneella saimme hänet nopeasti hoitoon.

Viime vuoteen asti Rissanen työskenteli Mongoliassa, mutta MAFin työ siellä päättyi, joten hän siirtyi Liberiaan.

– Liberiassa meillä on kasvava työ eikä lentäjiä ole riittävästi. Tieverkosto on kehittymätön ja maaseudulle pääseminen olisi hankalaa muulla kuin MAFin lentokoneella.

Syrjätiet oppivat kieltä Japanissa

Markus ja Kia Syrjätie lähtivät ensimmäiselle työkaudelleen Japaniin marraskuussa 2020. Tulevaisuudessa he tulevat tekemään seurakuntatyötä jossakin Länsi-Japanin evankelisuterilaisen kirkon paikallis seurakunnassa, mutta sitä ennen pitäisi oppia kieli.

– Kieliopinnoissa saimme alkeisoppikirjan pakettiin juuri ennen lomien alkua, kertoo Markus Syrjätie.

Kesälomaansa he viettivät Japanin vuoristossa.

– Lähdimme elokuun lopulla autolla hiekkierroille kohti Karuizawan vuoristomökkikylää. Vuorille paetaan kaupungin paahtavaa hellettä, ja olemme nyt itsekin saaneet kokea, että vuorilla lämpötila vaikuttaisi pysyvän pääsääntöisesti alle 30 asteen.

Syrjäteiden matkan määränpää oli kristittyjen perustama Karuizawan mökkikylä. Siellä he osallistuivat lähetystyöntekijöille suunnattuun englanninkieliseen kesäkonferenssiin.

– On ollut virkistävää kuulla raamattuetusta kielellä, jonka hallitsee! Antoisaa on ollut myös keskustella eri taustaisten lähetystyöntekijöiden kanssa heidän kokemuksistaan.

Markus ja Kia Syrjätie lomailivat lastensa kanssa Toyaman linnan puutarhassa. Siellä nautittiin leipomosta ostettuja välipaloja, kuten japanilaista curryleipää ”kareepania”.

TAPAHTUMAT PYHTÄÄN SEURAKUNNASSA

JUMALANPALVELUKSIA

- Su 5.9. klo 18 Mahdollisuuksien ikkuna -messu Siltakylän seurakuntatalossa. Messun jälkeen iltakahvit.
- Su 12.9. klo 10 Messu kirkossa.
- Su 19.9. klo 10 Messu kirkossa.
- Su 26.9. klo 10 Sanajumalanpalvelus kirkossa.
- Su 3.10. klo 11 Perhemessu kirkossa.
- Su 10.10. klo 10 Messu kirkossa.
- Su 17.10. klo 10 Messu kirkossa.
- Su 24.10. klo 10 Sanajumalanpalvelus kirkossa.
- Su 31.10. klo 10 Messu kirkossa.
- Ke 22.9., 6.10. ja 20.10. klo 12 Viikkomessut Siltakylän seurakuntatalossa.

MUSIIKKI

- Juniorikuoro käynnistää toimintansa kaikille laulamista kiinnostuneille 3.-6. luokkalaisten koululaisille. Harjoitukset Siltakylän seurakuntatalossa to 26.8., 2.9., 9.9. klo 17.30-18.30, ke 22.9. klo 17.30, pe 1.10. klo 16, to 7.10., 14.10. klo 17.30. Aikataulu www.pyhtaanseurakunta.fi/musiikkityo. Lisätietoja antaa kanttori Marjo Kajjansinkko, marjo.kajjansinkko@evl.fi
- To 23.9. ja 21.10. klo 18 Laululautta – musiikillinen leikkihetki seilaa kirkonkylän seurakuntatalossa.
- Su 10.10. klo 18 Kymenlaakson kanttoreiden konsertti kirkossa.

LÄHETYSTYÖ

- Ti 14.9., 12.10., 9.11. ja 7.12. klo 13 Lähetysten yhdessä -ryhmä Siltakylän seurakuntatalossa.
- La 11.9. klo 9-15.30 Hiippakunnallinen lähetysseminaari Mikkeliissä. Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Marjo Kujala p. 044 743 1025 tai marjo.kujala@evl.fi

DIAKONIA TYÖ

- Ma 13.9. ja 11.10. klo 10 Hopeakerho Siltakylän seurakuntatalossa.
- Ti 14.9. ja 12.10. klo 14 Hopeakerho Kirkonkylän seurakuntatalossa.
- Ke 15.9. ja 13.10. klo 13.30 Seurakuntakerho Hirvikosken koululla.
- Ti 21.9. klo 11 Hyvän mielen -kerho mielenterveyskuntoutujille Kirkonkylän seurakuntatalolla. Lisätietoja Annelta p. 044 743 1105.

NUORISOTYÖ

- Tiistai-iltainen 7.9., 21.9., 5.10. ja 19.10. klo 17-19 Isokoulutus Siltakylän seurakuntatalolla.

VARHAISNUORISOTYÖ

- Varhaisnuorten kerho Kirkonkylän seurakuntatalolla keskiviikkoisin klo 16-19, alk. 8.9.
- Koululaisten iltapäiväkerho Kirkonkylän seurakuntatalolla torstaisin klo 14-17, alk. 9.9.

LAPSITYÖ

- Lapsityön toiminta alkaa viikolla 35.
- maanantaisin klo 9.30-11 Ulkoperhekerho. Lähtö Siltakylän seurakuntatalon pihasta
 - tiistaisin klo 13-16 Avoin iltapäiväkerho 6-8 -vuotiaalle Siltakylän seurakuntatalossa
 - tiistaisin ja perjantaisin klo 9-11.30 Päiväkerho yli 3-vuotiaille Siltakylän seurakuntatalossa
 - keskiviikkoisin klo 9-11 Perhekerho Siltakylän seurakuntatalossa
 - torstaisin klo 9-11 Perhekerho Kirkonkylän seurakuntatalossa
 - torstaisin klo 13-15.30 Kerho yli 3-vuotiaille Hirvikosken koululla.
 - Kerhoista ja kerhopaikoista voi tiedustella vastaavalta lastenohjaajalta Laura Honkala, p. 044 743 3419 tai laura.honkala@evl.fi. Tervetuloa kerhoihin!

MUUT

- 8.9. ja 6.10. klo 16 Keskiviikon keitokset – kaikille avoin ruokailu Siltakylän seurakuntatalossa. Ruuan hinta 4 € /aikuisen alle 10-vuotiaat lapset ilmaiseksi. Ruokaa varataan 25 henkilölle ja ilmoittautuminen ruokailua edeltävänä maanantaina p. 044 743 1105 / Anne.

MUMMOT, MUKULAT JA PAPT MYÖS

Maanantaisin klo 13-15 alk. 30.8. Kerhotoimintaa kaikenikäisille Kirkonkylän seurakuntatalossa. Voit tulla yksin, ystävän tai lapsesi kanssa viettämään vapaamuotoista yhdessäoloa oman aikataulusi mukaan. Lisätietoja: Anne Koskinen p. 044 743 1105 ja Laura Honkala p. 044 743 3419.

Arja Halttunen työskentelee Irkutskissa, Itä-Siperiassa, missä kylmyys tuo lähettile haastetta. Kuvassa on myös Arjan ystävä Julia.

Arja Halttunen palvelee Itä-Siperiassa

Arja Halttunen asuu Irkutskissa, venäläiskaupungissa Baikal-järven länsipuolella. Halttunen on Lähetisyhdistys Kylväjän Itä-Siperian lähetti.

– Irkutskin alue on 2,5 kertaa Suomen kokoinen. Täällä on rikasta luontoa, metsää, mustan mullan viljelyalueita ja kaivosteollisuutta. Lähettile alueella asumiseen tuo haastetta kylmä talvi.

Halttunen tekee Irkutskista käsin työtä lähellä olevilla burjaattialueilla. Työ on tavoitettavaa työtä ja raamattupiirityötä.

– Burjaatit ovat mongolikansa ja Siperian suurin vähemmistökansa. He ovat uskonnoltaan shamanisteja ja Tiibetin buddhalaisia eli lamalaisia. Kristittyjä heidän joukossaan on vain vähän.

Halttunen on viettänyt kesää Suomessa, mutta syksyllä hän taas palaa Itä-Siperiaan. Tilanne alueella ei ole helppo.

– Kesällä Irkutskin alueella on ollut paljon metsäpaloja ja vaikea koronatilanne. Koronaluvut ovat kasvaneet ja olleet huipussaan heinäkuun lopulta alkaen. Jos Herra suo, lähdän kuitenkin Hänen ja kahden rokotuskerran turvin matkaan.

Tarja Ikäheimonen tekee pakolaistyötä Euroopassa

Tarja Ikäheimonen on saanut nauttia Suomen kesästä. Heinäkuussa hänet siunattiin Kansanlähetyspäivien yhteydessä uudelle työkaudelle pakolaistyöhön Eurooppaan, Suomeen ja Kreikkaan.

– Maailman tilanne on hyvin sekava. Nyt on suunnitteilla, että lähtisin käymään lokakuussa Kreikassa. Matkalla kartoitamme tarkemmin, miten voin olla apuna kristinuskoon kääntyneiden pakolaisten kouluttamisessa.

Suomessa Ikäheimonen on mukana Helsingissä toimivan kansainvälisen seurakunnan farsinkielisessä työssä.

– Olen iloinnut siitä, että monelle Suomeen pakolaisena tulleelle on kesän aikana löytynyt koulutuspaikka ja asunto.

Viime aikoina Ikäheimonen on seurannut erityisen huolestuneena Afganistanin tilannetta.

– Kiitos kun muistatte rukouksin niitä, jotka odottavat sitä, että vaimo ja lapset pääsisivät Suomeen perheen yhdistämisen kautta. Tämä prosessi on normaalistikin pitkä ja vie hyvin paljon aikaa. Nyt maailmanlaajuinen koronapandemia on vaikeuttanut tilannetta entisestään.

Tarja Ikäheimonen on seurannut huolestuneena Afganistanin tilannetta ja koronapandemiaa, ja pohtinut niiden vaikutusta perheen yhdistämisiin.

LÄHETYSTYÖN TUKEMAT KOHTEET

Kotka-Kymin seurakunnassa

- Joskhar Olan seurakuntatyö Venäjällä
- Kazanin seurakuntatyö
- Kristillinen mediatyö Intiassa
- Lisäksi jutussa mainitut nimikkolähetit

Pyhtään seurakunnassa

- Shangalalan instituutti Angolassa
- Nuorten laitostumisen ehkäiseminen Kambodzassa

TAPAHTUMAT KOTKA-KYMIN SEURAKUNNASSA

JUMALANPALVELUKSIA

Katso tarkemmat messutiedot osoitteesta www.kotka-kymminseurakunta.fi.

Messu striimattuna osoitteessa www.kotka-kymminseurakunta.fi sunnuntaisin klo 10 Langinkosken kirkosta.

- **Arjen Hengähdys -rukoushetki ja ehtoollinen** Kotkan kirkossa keskiviikkoisin klo 18.
- To 26.8. klo 18 **Hyvän mielen messu** Kotkan kirkossa.
- Su 29.8. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 29.8. klo 14 **Messu** Kymin kirkossa.
- Su 5.9. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 5.9. klo 12 **Messu** Kotkan kirkossa.
- Su 5.9. klo 14 **Messu** Kymin kirkossa.
- Su 12.9. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 12.9. klo 12 **Messu** Kotkan kirkossa.
- Su 12.9. klo 13 **Haltijantien kyläkirkko** Haltijantien kerhohuoneessa.
- Su 12.9. klo 14 **Messu** Kymin kirkossa.
- Su 12.9. klo 17 **Yhessä -messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 19.9. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 19.9. klo 12 **Messu** Kotkan kirkossa.
- Su 19.9. klo 14 **Messu** Kymin kirkossa.
- Su 19.9. klo 18 **Ilmastomessu** Kymin kirkossa.
- To 23.9. klo 18 **Kuolleiden lasten muistopäivän tilaisuus** Langinkosken kirkossa. Ohjelmassa kokemusasiantuntija Käpy ry:ltä, hartaus ja iltateet.
- Su 26.9. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa. Ikäihmisten syntymäpäiväjuhlat.
- Su 26.9. klo 12 **Messu** Kotkan kirkossa.
- Su 26.9. klo 14 **Messu** Kymin kirkossa.
- Su 3.10. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 3.10. klo 12 **Messu** Kotkan kirkossa.
- Sö 3.10. kl. 13 **Mässän i** Langinkoski kyrka.
- Su 3.10. klo 14 **Messu** Kymin kirkossa.
- Ke 6.10. klo 13 **Ehtoolliskirkko** Langinkosken kirkossa.
- Su 10.10. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 10.10. klo 12 **Messu** Kotkan kirkossa. Ulkosaarelaisten kirkkopyhä.
- Su 10.10. klo 13 **Haltijantien kyläkirkko** Haltijantien kerhohuoneessa.
- Su 10.10. klo 14 **Messu** Kymin kirkossa. Vanhusten kirkkopyhä.
- Su 17.10. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 17.10. klo 12 **Messu Juha Vainion sävelin** Kotkan kirkossa.
- Su 17.10. klo 14 **Messu** Kymin kirkossa. **Ikäihmisten syntymäpäiväjuhlat.**
- Su 24.10. klo 10 **Messu** Langinkosken kirkossa.
- Su 24.10. klo 12 **Messu** Kotkan kirkossa.
- Su 24.10. klo 14 **Messu** Kymin kirkossa

SANA JA RUKOUS

- Keskiviikkoisin klo 20 **Iltahartaus verkossa** www.facebook.com/kotkakymi
- Ma 6.9., 20.9., 4.10. ja 18.10. klo 18.30-20.30 **Healing Rooms –rukousklinikka** Karhulan srk-keskuksessa. Rukoillaan

puolestasi. Piiri kokoontuu parillisin viikoin.

- Ke 8.9. klo 13 **Raamattupiiri** Langinkosken kirkon neuvotteluhuoneessa. Piiri kokoontuu keskiviikkoisin parillisin viikoin.
- Ke 8.9. klo 18 **Raamattupiiri** Karhulan srk-keskuksessa. Piiri kokoontuu keskiviikkoisin parillisin viikoin.
- To 9.9. klo 16 **Raamattupiiri** Hovinsaaren toimitilassa. Piiri kokoontuu torstaisin parillisin viikoin.
- Su 17.10. klo 14 **Sanan ja rukouksen iltapäivä** Langinkosken kirkon Toivonsalissa. Puhujavieraana Pirkko Vesavaara.

MUSIIKKI

Urkuesittelyt kanttorin johdolla:

- su 12.9. klo 11.15 Urkuesittely Langinkosken kirkossa
- su 12.9. klo 13.15 Urkuesittely Kotkan kirkossa
- su 12.9. klo 15.15 Urkuesittely Kymin kirkossa

Kuorotoiminta:

- Ti 7.9. klo 12-13 **Toivonlaulajien harjoitukset** Langinkosken kirkon Toivonsalissa. Kuoroon ovat tervetulleita kaikki ikään katsomatta. Kuoroa johtaa kanttori Tarja Silvennoinen, p. 041 462 6203.
- To 9.9. klo 18 **Kirkkokuoron harjoitukset** Karhulan srk-keskuksessa. Harjoitukset jatkuvat torstaisin viikoittain. Kuoroa johtaa kanttori Liisa Väisänen, p. 040 196 7534.
- **Kotka Gospel kuoron** alkamisesta ja toiminnasta saa lisätietoja kanttori Jarmo Kaijansinkolta, p. 044 752 9502.

Konserttitoiminta:

- To 7.10. klo 18 **Työntekijöiden yhteisvastuu -konsertti** Kymin kirkossa. Konsertissa esiintyy Kotka-Kymin seurakunnan työntekijöitä. Kolehti yhteisvastuukeräykselle. Vapaa pääsy.
- Pe 15.10. klo 17.30 **Promenade -konsertti** Kotkan kirkossa. Musiikkiesityksiä puolen tunnin välein alk. klo 17.30. Urkusatu, urkumusiikkia, Kotka Gospel, lauluyhtye Seksti. Vapaa pääsy.
- Su 24.10. klo 18 **Konsertti** Kotkan kirkossa. Seeli Toivio, mezzosopraano, Collin Hansen, piano.

DIAKONIA

- Ke 15.9. klo 12 **Vanhemman väen ruokailu** Langinkosken kirkon Toivonsalissa. Ruoan hinta 5 €. Kokoontuu viikoittain.
- Ke 15.9. klo 13 **Vanhemman väen keskiviikkokerho** Langinkosken kirkon Toivonsalissa. Kokoontuu viikoittain.
- Ke 15.9. klo 12 **Hopeakerho** Hovinsaaren toimitilassa, Runeberginkatu 2. Kokoontuu viikoittain.
- To 16.9. klo 11.30 **Eläkeikäisten Torstaikerho** Kotkan srk-keskuksessa. Kokoontuu viikoittain. Kerhon ohjelmaan kuuluu myös yhteinen lounas, hinta 5 €. Ilm. srk-toimistoon ma 2.9. menn. p. 040 196 7505.
- Pe 24.9. ja 22.10. klo 13 **Supertoivokerho** Langinkosken kirkon Toivonsalissa. Liikuntarajoitteisille suunnattu kerho.

Invataksikuljetus, hintaan 3 €/kerhokerta. Lisätiedot/uusien kerholaisten ilmoittautumiset: Anne Kuusisto p. 041 462 6215.

LÄHETYSTYÖ

- Ma 6.9. klo 17 **Kässäpiiri** Karhulantie 31, boxissa. Kokoontuu maanantaisin parillisin viikoin.
- Ke 8.9. klo 12 **Lähetyspiiri** Kotkan srk-keskuksen piirien kokoontumistilassa, F-rappu. Kokoontuu viikoittain.
- Ke 8.9. klo 17 **Silmukka, kädentaitoryhmä** Kotkan srk-keskuksessa, piirien kokoontumistilassa, F-rappu. Kokoontuu viikoittain.
- Ma 13.9. klo 14 **Metsolan lähetyspiiri** Langinkosken kirkon Ruusukammarissa. Kokoontuu maanantaisin parittomin viikoin.
- To 16.9. klo 10-12 **Neulekahvio** Karhulantie 31, boxilla. Kokoontuu torstaisin parittomin viikoin.

AIKUISET

- To 26.8. klo 17.30-19 **Kielikahvila Teamsissa** etäyhteydellä. Jakaudumme pienempiin ryhmiin klo 17 alkaen. Osallistumistasi varten lähetä s-postiosoitteesi: maarit.koskensalotainen@evl.fi. Keskustelemme suomen kielellä ja kahvila on tarkoitettu kaikille suomen kielen tasosta riippumatta. Jatkuu viikoittain.
- Ke 1.9. klo 10-12 **Kaikille avoin Olohuone** Karhulan srk-keskuksessa. Kokoontuu viikoittain.
- To 9.9. ja 14.10. klo 17 **Naisten saunailta** Höyterin leirikeskuksessa. Jos tarvitset kuljetusta, ilm. viim. saman viikon ke, p. 040 196 7505 Päivi Ihatsulle. Kuljetus 5 €. Lähtö klo 16.30 Kotkan srk-keskus-Langinkosken pysäkki Kotkantiellä-Karhulan srk-keskus-Höyteri. Tarvittaessa Aittakorvesta ja Mäntykankaalta. Lähtö takaisin klo 19.30.
- Ti 14.9. klo 17.30-19 **Kielikahvila** Kotkan srk-keskuksessa. Haluatko vahvistaa suomen kieltä? Tervetuloa kielikahvilaan torstaisin pöydän ympärille keskustelemaan suomen kielellä. Kahvila on tarkoitettu kaikille suomen kielen tasosta riippumatta. Kahvila avoinna viikoittain.
- To 16.9. klo 11 **Arkiohjelma-ohjelmatuokio** ennen Arkiruokailua Karhulan srk-keskuksessa. Jatkuu joka toinen torstai.
- To 7.10. klo 17 **Miesten saunailta** Höyterin leirikeskuksessa. Ohjelmassa juttutuokioita, laulua, saunomista. Ilm. saman viikon tiistaihin menn. tarjoilun vuoksi p. 040 196 7505/Päivi Ihatsu. Meno omin kyydein.

Sururyhmät läheisensä menettäneille alkavat syksyllä:

- 1. ryhmä Karhulassa torstaisin klo 17 (16.9., 23.9., 7.10., 21.10. ja 18.11.) ja
- 2. ryhmä Kotkansaarella torstaisin klo 13 (14.10., 21.10., 4.11., 18.11. ja 9.12.) Ilm. 25.8.-5.9. Elise Hasaselle p. 040 196 7547.

SANAN JA RUKOUKSEN ILTAPÄIVÄ

Su 12.9. klo 15 Sanan ja rukouksen iltapäivä Kotkan srk-keskuksessa. Iltapäivän aiheena: ”Rukousta vai ruikutusta? Rukouksen pyhä arkisuus.” Puhujavieraana rovasti Heikki Hilvo.

KIRKKOMUSIIKIN PÄIVÄ

Pe 27.8. klo 14 Kirkkomusiikin päivä kanttoreiden seurassa Karhulan srk-keskuksessa. Tervetuloa tutustumaan seurakunnan musiikkitoimintaan, kuuntelemaan musiikkiesityksiä ja rupattelemaan.

SURURYHMÄT LÄHEISENSÄ MENETTÄNEILLE

Oletko menettänyt läheisesi hiljattain? Tarvitsetko tukea ja haluatko keskustella muiden läheisensä menettäneiden kanssa? Olet lämpimästi tervetullut sururyhmään.
1. ryhmä kokoontuu Karhulassa torstaisin klo 17 (16.9., 23.9., 7.10., 21.10. ja 18.11.) ja
2. ryhmä Kotkansaarella torstaisin klo 13 (14.10., 21.10., 4.11., 18.11. ja 9.12.)
Ilmoittautumiset 5.9. mennessä Elise Hasaselle p. 040 196 7547.

TAPAHTUMAT KOTKA-KYMIN SEURAKUNNASSA

- La 16.10. klo 9-20 **Hiljaisuuden retriitti etenkin hoitotyön parissa työskenteleville**. Retriitin hinta 20 €/hlö, sis. päivän ohjelman ja ruokailut. Lisätiedot ja ilmoittautumiset erityisruokavaliointeen 1.10. menn. sairaalapastori Hanna Hietanen, hanna.hietanen@evl.fi tai 040 196 7520. Myös muut kuin hoitotyön parissa työskentelevät voivat ilmoittautua varasijoille.

Liikunta-ryhmät:

- To 26.8. klo 17 **Gospel-lattarit** Kotkan srk-keskuksen voimistelusalissa, F-rappu. Hinta 4 €. Tuotto hyväntekeväisyteen. Ryhmään otetaan enintään 20 tanssijaa. Ennakoilmoittautuminen p. 040 198 5698 tai leena.ronkainen@evl.fi
- Ke 1.9. Kotkan Opiston tila Velhossa, Ututie 2
- klo 12.30- 13.15 **Jumppa (sekaryhmä)**
- klo 13.15-14 **Venyttely (sekaryhmä)**
Ilm. ryhmiin mukaan, vetäjälle Kati Simoselle, p. 0400 759 503. Vapaaehtoinen 2 € maksu lähetystyön hyväksi.
- Ma 6.9. Kotkan Opiston tila Velhossa, Ututie 2
- klo 12.30- 13.15 **Jumppa (sekaryhmä)**
- klo 13.15-14 **Venyttely (sekaryhmä)**
Ilm. ryhmiin mukaan, vetäjälle Kati Simoselle, p. 0400 759 503. Vapaaehtoinen 2 € maksu lähetystyön hyväksi.
- Ti 7.9. klo 18 **Naisten jumppa** Kotkan srk-keskuksen jumppasalissa, F-rappu. Vapaaehtoinen 2 € maksu lähetystyön hyväksi.
- Ti 7.9. klo 19 **Lentopalloa** Kotkan srk-keskuksen jumppasalissa, F-rappu.
- Kaikki liikuntaryhmät jatkuvat viikoittain.

NUORET

Viikko-ohjelma:

- Maanantaisin (ei vkolla 43) klo 11-13 **Hypäri** Pappilassa.
- Tiistaisin (ei vkolla 43) klo 11-13 **Hypäri** Kotkan Srk-keskuksen nuortentilassa.
- Keskiviikkoisin (ei vkolla 43) klo 11-13 **Hypäri** Kotkan Srk-keskuksen nuortentilassa.
- Keskiviikkoisin (ei 13.10. eikä 27.10.) klo 18-21 **Nuorten Iltojen ilta** Pappilassa.
- Torstaisin (ei vkolla 43) klo 11-13 **Hypäri** Pappilassa.
- Torstaisin (ei 7.10. eikä 28.10.) klo 17-20 **Nuorten Jumankekka!** Pappilassa.
- To 26.8. klo 18-20 Nuorten Vahvista mieltä! -ilta mielen hyvinvoinnista Pappilassa. Olet tervetullut keskustelemaan mielen hyvinvoinnista sekä pohtimaan keinoja mielen hyvinvoinnin vahvistamiseksi Ohjelmaisuus klo 18.30-19.30 Tilaisuus on osa Mielessä tuulee -viikkoa 202
- Ma 6.9. klo 18-20 **Nuorten Leffailta** Pappilassa. Yhdessäolola leffan merkeissä, talo tarjoaa leffamatöt!

LAPSET JA PERHEET

Tarkemmat tiedot löydät Facebookista: Kotka-Kymin lapsi- ja perhetyö sekä nettisivuilta os. www.kotka-kyminseurakunta.fi/lastenkerhot

- Ke 1.9. klo 17-17.45 alkaa **Lapsikuoro** 6-9 v. Karhulan srk-keskuksessa. Pidätkö musiikista? Haluatko esiintyä? Sinun ei tarvitse vielä osata lukea tai laulaa. Opettelemme laulamista ja musisointia monin eri tavoin. Esiinnymme myös srk:n lasten tapahtumissa ja tilaisuuksissa. Haluatko liittyä kuoroon? Soita p. 040 573 7035/Riikka Viren tai p. 044 752 9496 Susanna Hauer.
- La 9.10. klo 14 **5-v synttärät** Kotkan srk-keskuksessa. Tervetuloa tänä vuonna kaikki 5 vuotta täyttävät yhdessä perheen kanssa juhlimaan yhteissynttäreille. Yhteistä ohjelmaa ja tarjoilu. Tilaisuuden kesto n. 2 tuntia.

Päiväkerhot

Päiväkerhot on tarkoitettu 4-6-vuotiaille lapsille. Kerhot ovat maksuttomia.

- Pappila: ma, ke ja to klo 12.30-15
- Langinkosken kirkko: ti ja pe klo 9-11
- Mussalon seurakuntakoti: ti, to ja pe klo 9 -11.30
- Tavastila (Tavastilantie 225) ti, ke ja to klo 9 -11.30

Satujumppa

- Langinkosken kirkko ke klo 9.30-11

Vauvakerhot

Kerho on alle 1-vuotiaille vauvoille ja heidän vanhemmilleen. Kerho on maksuton ja siihen ei tarvitse ilmoittautua etukäteen.

- Pappila pe klo 9-11
- Langinkosken kirkko ma klo 12.30-15

Taaperokerho

Vauvakerhon ”jatkoryhmä”.

- Pappila ti klo 9-11

Kirkkomuskarit

Kirkkomuskarissa lauletaan, soitetaan ja leikitään monenlaisia lauluja. Langinkosken kirkolla

- kävelevät muskarilaiset to klo 9
- ”sylimatkustajat” to klo 10

Perhekerhot

Perhekerhossa kokoontuvat 0-5-vuotiaat lapset yhdessä oman aikuisen kanssa.

Perhekerhoihin ei tarvitse ilmoittautua etukäteen.

- tiistain kerhot
Ristinkallio (Pahkakatu 4) klo 9-11
Jäppilä, ent. koulu (Alakyläntie 67) klo 9-11
- Iltaperhekerho Mussalon srk-koti klo 17-19
- Iltaperhekerho Pappila klo 17-19
- keskiviikon kerhot
Pappila klo 9-11
Mussalon srk-koti klo 9-11
- torstain kerhot
Laajakoski (Laajakoskentie 221) klo 9-11
Perheet liikkuvat luonnossa, Langinkosken kirkko klo 14-16
- perjantain kerhot
Tavastila (Tavastilantie 225) klo 9-11

Avoin kerho (aloitusaika ilmoitetaan myöhemmin)

Avoin kerho on avoin kaikenikäisille. Voit tulla ja mennä omaan tahtiin.

- Ristinkallio (Pahkakatu 4) pe klo 9-12
- Kotkan srk-keskus ti klo 9-13

Liikuntaperhekerho

- Kotkan srk-keskus ma klo 17-18.30. Mukaan tarvitsette liikuntaan sopivat vaatteet, sisäkengät/-tossut sekä iloisen mielen. Ilmoittautumiset p. 044 725 9233.

Kiertävät iltaperhekerhot klo 17-19:

- ke 8.9. Katariinan Meripuistossa,
 - ke 22.9. Ristinkallion kerhotilassa, Pahkakatu 4
 - ke 6.10. Mussalon srk-kodilla,
 - ke 20.10. Tavastilan kerhotilassa, Tavastilantie 255
- Kerhoissa on vaihtuva teema.

Pyhäkoulu

- Langinkosken kirkolla sunnuntaisin jumalanpalveluksen saarnan aikana (aloitus ilmoitetaan myöhemmin)

Lapsiparkki

- Kotkan srk-keskus, Mariankatu 14 F, ke klo 9-11 ja 11.30-13.30, puh. 040 196 7528
- Karhulan kohtaamispaikka, Karjalantie 10-12, ke klo 9-11, puh. 044 725 9232

Tanssiliikuntaa

Aikuinen-lapsi tanssiliikunta:

- Tanssii taaperon kanssa ma 13.9., 27.9., 11.10., 8.11. ja 22.11. klo 9.30-10.15 Kotkan srk-keskuksessa. Lapsen ikä n. 2-5 vuotta. Ei ilmoittautumista.
- Vauvalattarit to 16.9. alk. klo 15.30-16.15. Ilmoittautumiset: leena.ronkainen@evl.fi tai p. 040 198 5698. Ryhmään mahtuu 15 perhettä.

MUUT

- Keskiviikkoisin klo 17 **Meijän keittiö -yhteisöllinen ruokailu** Langinkosken kirkon Toivonsalissa. (15.9. alk.) Laktoositonta kotiruokaa. Ruoan hinta 3 €/hlö, lapset alle 15 v. aikuisen seurassa ilmaiseksi. Jatkuu viikoittain.
- **Arkiruokailut:**
torstaisin klo 12-13 Karhulan srk-keskuksessa (16.9. alk.)
perjantaisin klo 12-13 Kotkan srk-keskuksessa (17.9. alk.)
Arkiruokailu on kaikille avoin kotiruokalounas. Hinta työttömille ja vähävaraisille 1,50 €, muille 5 €. Ruokailut jatkuvat viikoittain.
- **Suomen kielen opetusryhmät:**
ma ja to klo 10-12 Langinkosken kirkolla (6.9. alk.)
ma ja to klo 11-13 Kotkan srk-keskuksella (6.9. alk.)
ti ja pe klo 11-13 Karhulantie 31, alasalissa (7.9. alk.)
ti ja pe klo 10-12 Haltijantien kerhohuoneella (7.9. alk.)
Tervetuloa oppimaan suomea! Ryhmiä ohjaavat vapaaehtoiset opettajat. Ryhmät jatkuvat viikoittain.

SEURAA SEURAKUNNAN AJANTASAISTA TIEDOTUSTA VERKOSSA

Kotka-Kymin seurakunta pyrkii omalta osaltaan rajoittamaan koronaviruksen leviämistä. Seuraathan ajankohtaista tiedotusta rajoituksista ja niiden vaikutuksesta seurakunnan toimintaan osoitteessa www.kotka-kyminseurakunta.fi

HILJAISUUDEN RETRIITTI HOITOTYÖN PARISSA TYÖSKENTELEVILLE

La 16.10. klo 9-20 Hiljaisuuden retriitti etenkin hoitotyön parissa työskenteleville. Retriitin hinta 20 €/hlö, sis. päivän ohjelman ja ruokailut. Lisätiedot ja ilmoittautumiset erityisruokavaliointeen 1.10. menn. sairaalapastori Hanna Hietanen, hanna.hietanen@evl.fi tai 040 196 7520. Myös muut kuin hoitotyön parissa työskentelevät voivat ilmoittautua varasijoille..

PIKKUHELPI - APUA ARKEEN LAPSIPERHEILLE

PikkuHelppi toimii ulkona eli ulkoilemme lasten kanssa yhdessä sovituissa paikassa esim. kotipihassa tai lähileikkikentällä.

Helppiaika on max. 2 tuntia kello 9.00-16.30 välisenä aikana. Ajanvaraukset viestillä puh. 040 196 7528.

Kirkkokonservoija Marjut Kalin toi alkuvuodesta Kotkan kirkon ruusuikkunan useina palasina lasipajalleen Iittiin. Halkaisijaltaan kuusimetrisen ikkunan keskiosa valmistui ensimmäisenä.

Pelikaaniemo poikasineen puhdistuu ja valo kirkastuu

Kotkan komea punatiilikirkko saa entistä ehomman ruusuikkunan.

Teksti Hannele Niemi, kuvat Hannele Niemi ja Marjut Kalin

Pyöreän ikkunan keskiössä pelikaaniemo syöttää poikasiaan omalla verellään. Kolmisenkymmentä vuotta sitten korjailtu lasimaalaus päättyi nyt perusteelliseen konservointiin. Suurtyön tekee **Marjut Kalin** lasipajallaan Iitin Lyötilässä.

Kirkkokonservoija on kohdannut 25-vuotisen uransa aikana moninaisia haasteita. Yhä vastaan tulee myös yllätyksiä.

– Tämänkertaisessa työssä silikonin ja liiman purku vie aikaa enemmän kuin arvelin.

Ammattitilpeys vaatii tekemään työn konservoinnin perinteisin ohjein: niin paljon kuin tarve vaatii, niin vähän kuin tarve vaatii. Konservointi on tarkkaan määriteltyä korjausta. Se ei luo uutta, vaan pyrkii palauttamaan alkuperäiseen muotoonsa.

Kotkan vuonna 1898 valmistuneen kirkon sivulaivojen kaksi rosetti- eli ruusuikkunaa on tehty Saksassa. Vuosien saatossa lasimaalauspaneelit ovat pullistuneet puu- ja lyijypuitteiden puristuksessa, osa lasista särkynyt. Tuon tuhannen lasinpalasen puhdistus, korjaus ja maalaus on hidasta työtä. Ja paneelien siirtely sekä tukeminen työskentelyä varten raskasta puuhaa, joka yksin ei onnistu. Apuvoimia onneksi on lähipiirissä tarjolla.

Toviksi kirkkoon aistimaan

Yhdessä ruusuikkunassa on keskipalan lisäksi 25 puupuitetta ja niiden sisällä 49

lasimaalauspaneelia. Lasiin on maalattu niin viiniköynnöksiä ja muratteja kuin Luther-ruusuja.

Marjut Kalin kertoo nauttivansa erityisesti lasin maalausvaiheesta. Ja yhä uudelleen ihmettelevänsä, että tekniikat ja materiaalit ovatkin säilyneet niin entisenlaisina.

– Maalaus tuo minulle aina suurta iloa. Tästä työstä löysin hellyttävän kömpelösti maalatun oksan, kuin lapsen tekemän. Toivon, että sen voisi säilyttää, sehän kertoo osaltaan jotain edellisen korjauksen ajasta.

Helmikuun alussa käynnistynyt työ sisältää lukuisia eri vaiheita. Joka ikisen konservoiija dokumentoi tarkasti kansioon, joka jää työn tilaajalle ja tuleville konservoijille opastukseksi sekä tueksi.

Ennen kuin aloittaa työn, hän istahtaa toviksi kirkon penkkiin, aistimaan hiljakseen paikan henkeä. Huolella etukäteen on läpi käytävä myös työn kuljetus: Millaisella autolla ja mitä reittiä. Vakuutusten tulee olla kunnossa ja yhteistyön saumatonta muiden tekijöiden, kuten puuseppien kanssa.

Konservointityön Kalin tekee mieluiten omalla pajallaan, missä on kaikki tarvittava: kamera, työvälineet ja -materiaalit. Lyijykaavioon hän merkitsee kaiken työssä huomioimansa.

Pieni osa pitkää ketjua

Porvoosta Iittiin muuttanut lasi- ja metallialan artesaani alkoi 2000-luvun alussa panostaa kirkkomaalausten konservointiin, nousten pian alansa arvostetuksi osaajaksi, yhdeksi harvoista kirkkokonservoijista. Suomen lasimaalaushistoria on lyhyt verrattuna Keski-Euroopan tuhatvuotiseen. Työ myös vaatii paljon: kärsivällisyyttä, järjestelmällisyyttä, yksinäisyyden ja paineensietokykyä.

– Koen työni hyvin merkitykselliseksi. Saan tuottaa ihmisille ilon päästä nauttimaan lasimaalausten puhtaista ja kirkkaista väreistä. Olen yksi pieni osa hyvin pitkää ketjua, mutta en vähättele panostani – enkä paukuttele henkseleitäkään. Riittää, kun tiedän tehneeni niin hyvää työtä kuin vain pystyn.

Kotkan kirkon ruusuikkunan on sovittu valmistuvan vuoden loppuun mennessä. Konservoiija luovuttaa työn, ja saattaa vielä piipahtaa hiljentymässä sen äärellä. Ei kuitenkaan jää enää ihastelemaan, sillä elämä jatkuu, uusi työ odottaa. Ketju ei saa katketa.

Marjut Kalin arvelee viettävänsä kirkoissa aikaa enemmän kuin moni, vaikkei jumalanpalveluksissa kovin usein käykään.

– Kiipeilen siellä telineillä rutuvaatteisani, mutta ehdin myös istahtaa hetkeksi samojen asioiden, pyhän, äärelle kuin muutkin kirkossakävijät.

Kotkan kirkon ruusuikkunan konservointi valmistuu tämän vuoden loppuun mennessä. Konservoiija saattaa silloin vielä hetkeksi hiljentyä ikkunan äärelle.